டெரிக் பிரின்ஸ்

இறுதி நியாயத்தீர்ப்பு

Derek Prince Ministries - India

"IRUDHI GNIYAYATHEERPU"

This book was compiled from the extensive archive of Derek Prince's unpublished materials and edited by the Derek Prince Ministries editorial team.

"FINAL JUDGEMENT" (Tamil)

5000/0524/LOP

Published by DPM India
C/o DPM EXIM
A-40, Anna Nagar Main Road,
Sivapragasam Salai, Tennur,
Trichy - 620 017, Tamil Nadu, India.
E-mail: admin@derekprince.in
Phone : 00-91-98430 55414 / 95855 38201/03

ISBN : 978-93-92947-32-2
BK-B109-100-TAM

Derek Prince Ministries - India
www.derekprince.com/ta

Derek Prince
MINISTRIES INDIA

இறுதி நியாயத்தீர்ப்பு

எபிரெயர் 6:1-2இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆறு அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் ஆறாவது மற்றும் கடைசிக் கோட்பாடு இறுதி (அல்லது நித்திய) நியாயத்தீர்ப்பு ஆகும்.

1. செத்த கிரியைகளில் இருந்து மனந்திரும்புதல்
2. தேவன் பேரில் விசுவாசம்
3. ஞானஸ்நானங்களின் உபதேசம்
4. கைகளை வைக்குதல்
5. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல்
6. நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு

இந்த சிற்றேடு இந்த கோட்பாடுகளில் இறுதி ஆய்வு ஆகும். சரீரத்தின் உயிர்த்தெழுதல் என்ற இதற்கு முந்தைய ஆய்வில், நாம் காலத்தின் மண்டலத்திலிருந்து வெளியேறி நித்தியத்திற்கு செல்ல ஆரம்பித்தோம். நித்தியம் என்பது மிக நீண்ட காலத்தை மட்டும் கொண்டதல்ல. இது முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு இருப்பின் மண்டலம், அது நமது மனித புரிதலின் தளத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

இரண்டு முக்கிய வழிகளில் தேவன் மக்கள் மீது நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டுவருகிறார். முதலாவது வரலாற்றில் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள்; இரண்டாவது அவரது நித்திய நியாயத்தீர்ப்புகள், இதுதான் இந்த புத்தகத்தின் பொருள்.

நித்திய நியாயத்தீர்ப்புகள் என்பவை, நாம் காலத்திலிருந்து நித்தியத்திற்குள் கடந்து செல்லும்போது நாம் எதிர்கொள்ளும் நியாயத்தீர்ப்புகள் ஆவன.

இரண்டு வகையான நியாயத்தீர்ப்புகளை வேறுபடுத்துவது அவசியம்; இல்லையெனில், வேதாகமத்தில் முரண்பாடாக தோன்றும் அறிக்கைகளால் நாம் குழப்பமடையலாம். வேறுபாடுகளை தெளிவுபடுத்த, வரலாற்றில் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகளை கருத்தில் கொண்டு துவங்குவோம்.

வரலாற்றில் நியாயத்தீர்ப்புகள்

ஒரு சந்ததி தேவனுக்கு எவ்வாறு பதில் அளிக்கிறது என்பதின் அடிப்படையில், பின்வரும் சந்ததிகளுக்கு ஆசீர்வாதம் அல்லது சாபம் கொடுக்கப்படுவது தான் வரலாற்றில் தேவனுடைய முதல் நியாயத்தீர்ப்பு ஆகும். யாத்திராகமம் 20ம் அதிகாரத்தில், தேவனின் வரலாற்று நியாயத்தீர்ப்புகளுக்கு ஒரு மிகத் தெளிவான உதாரணம் உள்ளது. பத்துக் கட்டளைகளின் இந்தப் பகுதியில் தேவன் கூறுகிறார்:

‘‘மேலே வானத்திலும், கீழே பூமியிலும், பூமியின்கீழ்த் தண்ணீரிலும் உண்டாயிருக்கிறவைகளுக்கு ஒப்பான ஒரு சொரூபத்தையாகிலும் யாதொரு விக்கிரகத்தையாகிலும் நீ உனக்கு உண்டாக்க வேண்டாம்; நீ அவைகளை நமஸ்கரிக்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம்; உன் தேவனாகிய கர்த்தராயிருக்கிற நான் எரிச்சலுள்ள தேவனாயிருந்து, என்னைப் பகைக்கிறவர்களைக் குறித்துப் பிதாக்களுடைய அக்கிரமத்தைப் பிள்ளைகளிடத்தில் மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறைமட்டும் விசாரிக்கிறவராயிருக்கிறேன். என்னிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கோ ஆயிரம் தலைமுறைமட்டும் இரக்கஞ் செய்கிறவராயிருக்கிறேன்.’’

யாத்திராகமம் 20:4-6

எல்லாப் பாவங்களிலும் மிகப் பெரிய பாவமான விக்கிரக வழிபாட்டின் பாவம், அடுத்த மூன்று அல்லது நான்கு தலைமுறைகளுக்கு ஒரு நியாயத்தீர்ப்பைச் சுமந்து செல்கிறது. இவை வரலாற்றில் நியாயத்தீர்ப்புகள் ஆகும், இதற்கு இஸ்ரேலின் வரலாற்றிலும், விக்கிரக வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுள்ள பிற நாடுகளின் வரலாற்றிலும் எண்ணற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. எரேமியாவும் வரலாற்றில் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகளை குறித்து பேசுகிறார். தேவனிடம் ஜெபித்த ஒரு ஜெபத்தில், எரேமியா கூறினார்:

‘‘ஆயிரம் தலைமுறைகளுக்கும் கிருபை செய்கிறவரும், பிதாக்களுடைய அக்கிரமத்தை அவர்களுடைய பின்னடியார் பிள்ளைகளின் மடியிலே சரிக்கட்டுகிறவருமாகிய சேனைகளின் கர்த்தர் என்னும் நாமமுள்ள மகத்துவமும் வல்லமையுமுள்ள தேவனே...’’

எரேமியா 32:18

பிதாக்களின் அக்கிரமத்தை அடுத்த தலைமுறைகளுக்கு தேவன் திருப்பிச் செலுத்துகிறார் என்று எரேமியா கூறுகிறார். இதுவும் வரலாற்றில் அல்லது காலத்தில் ஒரு நியாயத்தீர்ப்பு ஆகும்.

நீதிமான்கள் மீது தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்திற்கும் இதே தலைமுறைகளின் கோட்பாடு பொருந்தும். சங்கீதம் 103 இல், தாவீது கூறுகிறார்:

கர்த்தருடைய கிருபையோ அவருக்குப் பயந்தவர்கள்மேலும், அவருடைய நீதி அவர்கள் பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள்மேலும் அநாதியாய் என்றென்றைக்கும் உள்ளது. அவருடையஉடன்படிக்கையைக்கைக்கொண்டு, அவருடைய கட்டளைகளின்படி செய்ய நினைக்கிறவர்கள் மேலேயே உள்ளது.

சங்கீதம் 103:17–18

‘‘பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளுக்கு’’— அடுத்த தலைமுறைகளுக்கு—தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் மற்றும் நீதியின் வாக்குறுதி இங்கு உள்ளது. நாம் நடந்துக்கொள்ளும் விதம் மற்றும் தேவனுடனான தொடர்பு நம்மை மட்டும் பாதிக்காது. அது அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளையும் பாதிக்கலாம்

என்ற உண்மையை சிந்திக்க ஒரு நிமிடம் செலவு செய்யுங்கள். இந்த மிக மகத்துவமான மற்றும் முக்கியமான கொள்கையை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அடுத்த தலைமுறையினரின் ஆசீர்வாதம் அல்லது துன்பங்களுக்கு நாம் ஏதோவொரு வகையில் பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

இக்கொள்கை அனுபவத்தின் வெளிப்படையான உண்மை உண்மையாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, குடிகார பெற்றோருக்குப் பிறந்த குழந்தை, நாம் சொல்வது போல், தனக்கு எதிராக இரண்டு அடிகளுடன் வாழ்க்கையை தொடங்குகிறது. இது குழந்தையின் தவறு அல்ல, ஆனால் அந்த பெற்றோர்கள் மீதான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு இயற்கையாகவே அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளில் கடந்து செல்கிறது. ஒரு நபர் தேவனிடம் வரும்போது இந்த தலைமுறை நியாயத்தீர்ப்பு ரத்து செய்யப்படலாம் என்பது நிச்சயமாகவே தேவனுடைய கிருபையாகும். ஏனென்றால் அந்த நபர் ஒரு புதிய தந்தையுடன் ஒரு புதிய குடும்பத்தின் அங்கத்தினராக மாறுகிறார்.

நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு

எபிரெயரின் எழுத்தாளர் ‘‘நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு’’ என்று அழைக்கும் மற்றொரு வகையான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு உள்ளது. இந்த வகையான நியாயத்தீர்ப்பு நித்தியத்தில் நமது விதியை தீர்மானிக்கிறது. நித்திய நியாயத்தீர்ப்பின் கொள்கைகள்

முற்றிலும் வேறுபட்டவை, தேவன் இவைகளை எசேக்கியேலுக்கு கூறினார்:

> **கர்த்தருடைய வார்த்தை எனக்கு உண்டாகி, அவர்: பிதாக்கள் திராட்சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் பற்கள் கூசிப்போயின என்னும் பழமொழியை நீங்கள் இஸ்ரவேல் தேசத்தைக் குறித்துச்சொல்லுகிறது என்ன?**
>
> **எசேக்கியேல் 18:1–2**

பிதாக்களின் பாவங்களுக்காக பிள்ளைகள் துன்பப்படுகிறார்கள் என்று எசேக்கியேல் கூறுகிறார்.

> **இனி இஸ்ரவேலில் இந்தப் பழமொழியைச் சொல்வது இல்லை என்பதை என் ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறார். இதோ, எல்லா ஆத்துமாக்களும் என்னுடையவைகள்; தகப்பனின் ஆத்துமா எப்படியோ, அப்படியே மகனின் ஆத்துமாவும் என்னுடையது; பாவஞ்செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும்.**
>
> **எசேக்கியேல் 18:3–4**

தேவன் இங்கே வரலாற்று நியாயத்தீர்ப்புகளைப் பற்றி பேசவில்லை, மாறாக ஒவ்வொரு தனி ஆத்துமாவும் நித்தியத்திற்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும்போது நிறைவேறும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றி பேசுகிறார். இந்த கட்டத்தில், ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கு மட்டுமே பொறுப்பாகும். மேலும் பாவம் செய்த ஆத்துமா தனது சொந்த பாவத்திற்காக சாகும்.

இது 20ம் வசனத்தில் மீண்டும் கூறப்பட்டுள்ளது, அங்கு தேவன் இதை இன்னும் வலியுறுத்துகிறார்:

''பாவஞ்செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும்; குமாரன் தகப்பனுடைய அக்கிரமத்தைச் சுமப்பதுமில்லை, தகப்பன் குமாரனுடைய அக்கிரமத்தைச் சுமப்பதுமில்லை; நீதிமானுடைய நீதி அவன்மேல்தான் இருக்கும், துன்மார்க்கனுடைய துன்மார்க்கமும் அவன்மேல்தான் இருக்கும்."

நாம் காலத்திலிருந்து நித்தியத்திற்கு அடியெடுத்து வைக்கும்போது, நம் பெற்றோர் அல்லது முன்னோர்களின் பாவங்களுக்காகவோ அல்லது ஆசீர்வாதங்களுக்காகவோ நாம் இனி நியாயந்தீர்க்கப்படுவதில்லை. வாழ்க்கையில் நாம் செய்த காரியங்களுக்கு மட்டுமே தனிப்பட்ட முறையில் தேவனுக்கு பதிலளிக்கப் போகிறோம். நீதிமான்களின் நீதி அவன் மீதும், துன்மார்க்கனின் அக்கிரமம் அவன் மீதும் இருக்கும்.

பிரசங்கி புத்தகம் நமக்கு சொல்கிறது: ''மரமானது ....விழுந்த இடத்திலேயே கிடக்கும்.'' (11:3). நீங்கள் மரிக்கும் போது நீங்கள் இருக்கும் நிலையே நித்தியம் முழுவதிலும் உங்கள் நிலையை தீர்மானிக்கும். இது நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு, இது மிகவும் கணமான சிந்தனையாகும்.

எனது அஸ்திபாரங்கள் தொடர் முதலில் வெளிவந்தபோது, அவை ஏழு தனித்தனி, சிறிய தொகுப்புகளாக இருந்தன, அவற்றில் கடைசி தலைப்பு நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு, அதுவும்

இந்தப் புத்தகத்தைப் போலவே இருந்தது. மக்கள் வாங்குவதற்காக இந்தப் புத்தகங்களைக் காட்சிப்படுத்தும்போது, அவர்கள் எப்போதும் முதல் ஆறு புத்தகங்களை எடுப்பார்கள், ஆனால் எப்படியாவது ஏழாவது புத்தகத்தை வாங்க மறுப்பார்கள் என்பதை நான் வேடிக்கையாக நினைவில் கொண்டுள்ளேன். நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு என்ற தலைப்பு அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

எவ்வாறாயினும், நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், நித்திய நியாயத்தீர்ப்பின் யதார்த்தத்தை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் ''அன்றியும், ஒரேதரம் மரிப்பதும், பின்பு நியாயத்தீர்ப்படைவதும், மனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியே...'' (எபிரெயர் 9:27).

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் ஐந்து கோட்பாடுகள்

தேவனுடைய நித்திய நியாயத்தீர்ப்பின் ஐந்து கோட்பாடுகளை நாம் இப்போது கருத்தில் கொள்வோம், இவை அனைத்தும் ரோமர் 2இல் கூறப்பட்டுள்ளன.

1. நியாயத்தீர்ப்பு சத்தியத்தின்படி இருக்கும்.

முதல் கொள்கை: தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது நிதர்சனமான உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது, செவிவழிச் செய்திகள் அல்ல.

இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்களுக்குத் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு சத்தியத்தின்படியே இருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்.

ரோமர் 2:2

உதாரணமாக, சோதோம் மற்றும் கொமோராவின் நிலையைப் பற்றிய உண்மையைக் கர்த்தர் கண்டுபிடிக்க விரும்பியதைக் கவனியுங்கள். அவர் தேவதூதர்களிடமிருந்தும் மற்றவர்களிடமிருந்தும் பயங்கரமான அறிக்கைகளைக் கேட்டிருந்தார். ஆனால் அவர் ஆபிரகாமிடம், ''நான் இறங்கிப்போய், ...பார்த்து அறிவேன்." என்றார். (ஆதியாகமம் 18:20-21ஐப் பார்க்கவும்.) தேவன் ஒருபோதும் செவிக்கெட்டும் செய்திகளை கொண்டு தீர்ப்பளிப்பதில்லை; அவர் சத்தியத்தின்படி தீர்ப்பளிக்கிறார்.

2. நியாயத்தீர்ப்பு கிரியைகளின்படி ஆனது

தேவன் அவனவனுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கதாய் அவனவனுக்குப் பலனளிப்பார்.

ரோமர் 2:6

நாம் செய்த கிரியைகளின்படி நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படுவோம். இது வேதம் முழுவதிலும் காணப்படும் ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாகும், அது விசுவாசிகளுக்கும் அவிசுவாசிகளுக்கும் பொருந்தும். பேதுரு இந்தக் கொள்கையையும் வெளிப்படுத்தி, அதை குறிப்பாக விசுவாசிகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்:

அன்றியும், பட்சபாதமில்லாமல் அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி நியாயந்தீர்க்கிறவரை நீங்கள் பிதாவாகத் தொழுதுகொண்டுவருகிறபடியால், இங்கே பரதேசிகளாய்ச் சஞ்சரிக்குமளவும் பயத்துடனே நடந்துகொள்ளுங்கள்.

1 பேதுரு 1:17

இந்த உண்மை இன்று பெரும்பாலான தேவாலயங்களில் பகிரங்கமாக பரப்பப்படுவதில்லை. பேதுரு விசுவாசிகளிடம், நாம் என்ன செய்தோமோ அதன்படி நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படுவோம் என்பதையும், இந்த உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு நாம் பயபக்தியுடன், தெய்வீக வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறார். நாம் அவசரப்படவோ, பெருமையாகவோ, தற்பெருமையாகவோ இருக்கக் கூடாது— ஏனென்றால் ஒரு நாள் நாம் சொல்லும் மற்றும் செய்யும் அனைத்திற்கும் தேவனிடம் பதில் சொல்ல வேண்டியதிருக்கும். இப்பகுதி விசுவாசிகளுக்கு உரையாற்றப்படுகிறது, அவிசுவாசிகளுக்கு அல்ல என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

இறுதி நியாயத்தீர்ப்பில், எல்லா மக்களும் புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டவற்றின்படி நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் என்று வெளிப்படுத்தல் 20 கூறுகிறது. ஏனென்றால் தேவன் ஒவ்வொரு வாழ்க்கையின் பதிவையும் வைத்திருக்கிறார். புதிய ஏற்பாட்டின் நாட்களில், புத்தகங்கள் இன்றைய தொகுப்புகளை

போல் இல்லை. அவை ஒரு நாடா போல சுருட்டப்பட்ட சுருள்களாக இருந்தன. நியாயத்தீர்ப்பில் நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் வாழ்வின் முழுப் போக்கையும் முன்வைக்கும் வீடியோ டேப் போன்ற ஒன்றை எதிர்கொள்வோம் என்று நான் நினைக்க முனைகிறேன்.

நான் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது என் வாழ்க்கையில் ஒரு கட்டத்தில் தேவன் என்னுடன் இடைப்பட்டார். நான் ஏன் குணமடையவில்லை என்று தேவனை தீவிரமாக தேடினேன். ஒரு நாள் அதிகாலை இரண்டு மணிக்கு தேவன் என்னை எழுப்பி, நான் நடத்திக் கொண்டிருந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி எனக்கு ஒரு மதிப்பாய்வைக் கொடுத்தார். ஒப்பீட்டளவில் நன்கு அறியப்பட்ட பல பிரசங்கிகளைப் போலவே நான் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட (சில சமயங்களில் விமர்சிக்கப்பட்டாலும்) போதகராக இருந்தேன். இருப்பினும், பல வழிகளில் நான் மிகவும் மாம்சீகமாக இருந்தேன் என்று தேவன் எனக்குக் காட்டினார். பாலியல் ஒழுக்கக்கேடு, குடிப்பழக்கம் அல்லது நிதியை தவறாகப் பயன்படுத்துதல் போன்ற எந்த மோசமான பாவங்களையும் நான் செய்யவில்லை. ஆயினும்கூட, என் கடந்த காலத்தில் அவருக்குப் பிடிக்காத விஷயங்கள் இருப்பதைக் தேவன் எனக்குக் காண்பித்தார்.

அவர் மல்கியாவில் உள்ள வசனத்தை எனக்கு காண்பித்தார், அங்கு தேவன் கூறுகிறார், ‘‘ஆகிலும் யாக்கோபை நான் சிநேகித்தேன். ஏசாவையோ நான் வெறுத்தேன்’’

(மல்கியா 1:2-3).ஏசாவைப் பற்றி எந்தப் பெரிய பாவங்களும் பதிவு செய்யப்படவில்லை; அவர் வெறும் மாம்ச சிந்தை கொண்ட ஒரு மனிதர்.

தேவன் சொன்னார், ''நான் அதை வெறுக்கிறேன்!''

ஊழியத்தில் ஏறக்குறைய ஐம்பது வருடங்கள் கழித்து, தேவன் வெறுக்கும் விஷயங்கள் என் வாழ்க்கையில் இருப்பதைக் காட்டினார். சில விஷயங்களில் நான் கவனக்குறைவாக இருந்ததை அவர் எனக்குக் காட்டினார். அவர் எனக்குக் காட்டிய சில காட்சிகள் உணவகங்களில் இருந்தன. உணவகங்களில் தேவன் உங்களை நியாயந்தீர்க்கிறார் என்பதை நீங்கள் உணராமல் இருக்கலாம், ஆனால் அவர் அதை செய்கிறார். ஒருமுறை ஒருவர் சொன்னார், ''அமெரிக்கர்களாகிய நீங்கள் பேசுவதெல்லாம் உணவைப் பற்றி தான்.'' ''சிறந்த உணவகங்கள் எங்கே என்று நீங்கள் கண்டுபிடிக்க விரும்பினால், ஒரு பிரசங்கியாரிடம் கேளுங்கள்'' என்று சொல்லவும் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த வாழ்க்கையில் நாம் தங்கியிருக்கும் நேரத்தை பயத்தில் கழிப்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை நான் உணர ஆரம்பித்தேன்—அடிமைத்தனத்திற்குரிய பயம் அல்ல. ஆனால் பயபக்தியுடன், தேவனுக்கு முன்பாக நாம் சொல்வதையும், நாம் செய்யும் அனைத்தையும் நியாயந்தீர்ப்பார்.

3. நியாயத்தீர்ப்பில் எந்த நபர்களுக்கும் பாரபட்சம் இல்லை.

ரோமர் 2:11 தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் மூன்றாவது கோட்பாட்டைக் கூறுகிறது, இது நபர்களை பொருட்படுத்தாத ஒரு தீர்ப்பு:

தேவனிடத்தில் பட்சபாதமில்லை.

ரோமர் 2:11

இது ஒரு நவீன சொற்றொடர் என்பதால் அனைத்து நவீன மொழிபெயர்ப்புகளும் இப்படியே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், மூல கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பு, ''தேவனுடன் எந்த மனிதர்களுக்கும் பாரபட்சம் இல்லை'' என்று கூறுகிறது. இது மிகவும் துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பாகும், ஏனென்றால் நாம் எவ்வகையான நபரிடமும் பாரபட்சம் காண்பிக்கலாம்.

உதாரணமாக, ஒரு பலவீனமான, முக்கியமற்ற நபரைப் பற்றி சிந்தியுங்கள் — நீங்கள் அந்த நபரிடம் மிகவும் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளலாம். அவர்கள் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறார்கள், நீங்கள் அவர்களுக்கு உதவ விரும்புகிறீர்கள், மேலும் அவர்களுக்காக உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்யலாம். இருப்பினும், தங்கள் இயற்கையான சுயரூபத்தில் மனிதர்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள் என்பது, நம்மை கவர விடாமல் இருப்பது தான் "பாரபட்சம் இல்லை" என்பதற்கு அர்த்தமாகும்.

ஒரு மனிதன் ராணுவ பிரதானியாகவோ, ஜனாதிபதியாகவோ அல்லது பிஷப்பாகவோ

இருக்கலாம், ஆனால் அவன் தேவனிடமிருந்து எந்த விசேஷமான தீர்ப்பையும் பெறுவதில்லை. அவர் எல்லோரையும் போலவே நடத்தப்படுகிறார். "மனிதர்களுக்கு பாரபட்சம் இல்லை" என்ற சொற்றொடரின் அர்த்தம் இதுதான். இது குறிப்பாக இன்று உலகில் முக்கிய பதவிகளை வகிக்கும் நபர்களை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.

4. வெளிச்சத்தின் அளவின்படி நியாயத்தீர்ப்பு இருக்கும்

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் நான்காவது கோட்பாடு ஒளியின் (வெளிப்பாட்டின் வெளிச்சத்தின்) அளவின்படி உள்ளது.

> **எவர்கள் நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் பாவஞ்செய்கிறார்களோ, அவர்கள் நியாயப்பிரமாணமில்லாமல் கெட்டுப்போவார்கள்; எவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்துக்குட்பட்டவர்களாய்ப் பாவஞ்செய்கிறார்களோ, அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தினாலே ஆக்கினைத் தீர்ப்படைவார்கள்.**
>
> **ரோமர் 2:12**

நியாயப்பிரமாணம் உங்களிடம் இருந்தால், அதனாலே நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படுவீர்கள். உங்களிடம் நியாயப்பிரமாணம் இல்லையென்றால், அதனாலே நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்பட மாட்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் அறிந்தவற்றின் அடிப்படையில் நீங்கள் செய்தவைகளுக்காக நீங்கள் இன்னும் நியாயந்தீர்க்கப்படுவீர்கள்.

இந்தக் கோட்பாடு மத்தேயு 11இல் இயேசுவால் விளக்கப்பட்டுள்ளது, அவருடைய பிரசங்கத்திற்கு பதிலளிக்காத சில முக்கிய நகரங்களுக்கு அவர் பேசினார்.

அப்பொழுது, தமது பலத்த செய்கைகளில், அதிகமானவைகளைச் செய்யக் கண்ட பட்டணங்கள், மனந்திரும்பாமற் போனபடியினால், அவைகளை அவர் கடிந்து கொள்ளத்தொடங்கினார். கோராசினே! உனக்கு ஐயோ, பெத்சாயிதாவே! உனக்கு ஐயோ, உங்களில் செய்யப்பட்ட பலத்த செய்கைகள் தீருவிலும் சீதோனிலும் செய்யப்பட்டிருந்ததானால், அப்பொழுதே இரட்டுடுத்திச் சாம்பலில் உட்கார்ந்து மனந்திரும்பியிருப்பார்கள். நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே உங்களுக்கு நேரிடுவதைப்பார்க்கிலும், தீருவுக்கும் சீதோனுக்கும் நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

மத்தேயு 11:20–22

நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் தீரு மற்றும் சீதோனுக்கு வெளிச்சம் குறைவாக இருந்ததால், அது மிகவும் பொறுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று இயேசு கூறினார். பெத்சாயிநிதாவும் கோராசினும் மிகப் பெரிய வெளிச்சத்தை பெற்றிருந்தபடியால், அவர்கள் கடுமையாக நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள். நமக்குக் கிடைத்துள்ள வெளிச்சத்தின்படி நீங்களும் நானும் நியாயந்தீர்க்கப்படுவோம்.

பொதுவாக, ஆங்கிலம் பேசும் உலகில் உள்ள மக்களுக்கு, வரலாற்றில் எந்த முந்தைய

தலைமுறைக்கும் கிடைக்காத அளவுக்கு இன்று அதிக அளவிலான ஒளி கிடைக்கிறது. நம்மிடம் ஏராளமான வேதாகமங்கள், முடிவற்ற புத்தகங்கள், குறுந்தகடுகள், டி.வி.டிகள் மற்றும் பிரசங்கிகள் உள்ளனர். நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற ஒளியைக் கொண்டு நாம் நியாயந்தீர்க்கப்பட போகிறோம். இந்தத் தலைமுறைக்கான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு அளவுகோல்கள் மிகக் கடுமையானதாக இருக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் நாம் அதிக வெளிச்சத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

இயேசு அடுத்த வசனத்தில் தொடர்கிறார்:

வானபரியந்தம் உயர்த்தப்பட்ட கப்பர்நகூமே, நீ பாதாளபரியந்தம் தாழ்த்தப்படுவாய்; உன்னில் செய்யப்பட்ட பலத்த செய்கைகள் சோதோமிலே செய்யப்பட்டிருந்ததானால், அது இந்நாள் வரைக்கும் நிலைத்திருக்கும். நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே உனக்கு நேரிடுவதைப்பார்க்கிலும், சோதோம் நாட்டிற்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

வசனங்கள் 23-24

நியாயத்தீர்ப்பு ஒளியின்படி உள்ளது: நம்மிடம் எவ்வளவு வெளிச்சம் இருக்கிறதோ, நியாயத்தீர்ப்பு அவ்வளவு கடுமையானதாக இருக்கும். இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் ஒளியின் அளவைப் பெற்ற கிறிஸ்தவர்களின் தலைமுறை முன்பு ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. அதுவே நமது நியாயத்தீர்ப்பின் தரமாக இருக்கும், இது ஒரு நிதானமான சிந்தனை.

5. நியாயத்தீர்ப்பு இரகசிய எண்ணங்கள் மற்றும் நோக்கங்களை உள்ளடக்கும்

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் ஐந்தாவது மற்றும் இறுதிக் கோட்பாடு ரோமர் 2 இல் காணப்படுகிறது:

> **என் சுவிசேஷத்தின்படியே, தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவைக்கொண்டு மனுஷருடைய அந்தரங்கங்களைக் குறித்து நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கும் நாளிலே இது விளங்கும்.**
>
> **ரோமர் 2:16**

தேவன் நம் வெளிப்படையான செயல்களை மட்டும் நியாயந்தீர்க்க போவதில்லை. அவர் நமது இரகசிய, உள்ளார்ந்த எண்ணங்கள், நோக்கங்கள் மற்றும் மனநிலைகளை நியாயந்தீர்க்கப் போகிறார். தேவன் நம் நோக்கங்களைப் பற்றி மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ளார். இரண்டு நபர்கள் ஒரே வெளிப்புறச் செயலைச் செய்யலாம், ஆனால் அவர்களின் நோக்கங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கலாம். தேவன் அவர்களை நியாயந்தீர்க்கும்போது, அவர் அவர்களின் நோக்கங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வார்.

நியாயத்தீர்ப்பின் தொடர் காட்சிகள்

புதிய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகளை நான் புரிந்துகொண்டபடி, நான்கு பெரிய, தொடர்ச்சியான நியாயத்தீர்ப்புக் காட்சிகள் இருக்க போகின்றன.

i. கிறிஸ்துவின் நியாயாசனம்

முதலாவது கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக இருக்கும். ''நியாயாசனம்'' என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை பீமா என்பதாகும், அதாவது ஒரு ரோம அதிகாரி தீர்ப்பை நிறைவேற்ற அமர்ந்திருக்கும் தளம். பொந்தியு பிலாத்து இயேசுவுக்கு நியாயத்தீர்ப்பு அளிப்பதற்காக அவரை தம்முன் நிறுத்தியபோது தமது பீமாவில் அமர்ந்தார். கிறிஸ்துவின் நியாயாசனம் விசுவாசிகளுக்கு மட்டுமே ஒரு நித்திய நியாயத்தீர்ப்பாக இருக்கும். பேதுருவின் அறிவுரையை நினைவில் வையுங்கள்:

> **அன்றியும், பட்சபாதமில்லாமல் அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி நியாயந்தீர்க்கிறவரை நீங்கள் பிதாவாகத் தொழுதுகொண்டுவருகிறபடியால், இங்கே பரதேசிகளாய்ச் சஞ்சரிக்குமளவும் பயத்துடனே நடந்துகொள்ளுங்கள்.**
>
> **1 பேதுரு 1:17**

இந்த வசனம் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. நாம் தந்தையை அழைக்கிறோம். பின்னர், பேதுரு கூறுகிறார்:

> **நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடைய வீட்டிலே துவக்குங்காலமாயிருக்கிறது; முந்தி நம்மிடத்திலே அது துவக்கினால் தேவனுடைய சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு என்னமாயிருக்கும்?**
>
> **1 பேதுரு 4:17**

நியாயத்தீர்ப்பு எப்போதும் தேவனுடைய வீட்டில் தொடங்குகிறது, எப்போதுமே அதிக

சத்தியத்தை கொண்ட மக்களிடம் தான் ஆரம்பம் ஆகிறது. நியாயத்தீர்ப்பு தொடங்கும் போது, முதலில் நியாயந்தீர்க்கப்படுபவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பார்கள். மேலும் நமக்கு ஒரு சிறப்பு நியாயத்தீர்ப்பு இருக்கும்.

> **இப்படியிருக்க, நீ உன் சகோதரனைக் குற்றவாளியென்று தீர்க்கிறதென்ன? நீ உன் சகோதரனை அற்பமாய் எண்ணுகிறதென்ன? நாமெல்லாரும் [கிறிஸ்தவர்கள்] கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்திற்கு [பீமா] முன்பாக நிற்போமே. அந்தப்படி: முழங்கால் யாவும் எனக்கு முன்பாக முடங்கும், நாவு யாவும் தேவனை அறிக்கைபண்ணும் என்று என் ஜீவனைக்கொண்டு உரைக்கிறேன் என்பதாய்க் கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுதியிருக்கிறது. ஆதலால் நம்மில் ஒவ்வொருவனும் தன்னைக்குறித்து தேவனுக்குக் கணக்கொப்புவிப்பான்.**
>
> **ரோமர் 14:10–12**

ஒரே ஒரு நபருக்காக மட்டுமே நீங்கள் கணக்கு கொடுக்க வேண்டும்—உங்களுக்காக. உங்கள் வாழ்க்கைத் துணை அல்லது உங்கள் போதகருக்காக நீங்கள் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. உங்களை நீங்களே நியாயந்தீர்க்க வேண்டிய போது மற்றவர்களை நியாயந்தீர்ப்பதில் அதிக நேரத்தை வீணடிக்கலாம். நீங்கள் ஒரே நபருக்காக மட்டுமே கணக்கு கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கும் —அது நீங்களே. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அனைவரும் நம்மைப் பற்றி தேவனிடம் கணக்குக் கொடுக்க

வேண்டும் என்று பவுல் கூறுகிறார். இந்தக் கருப்பொருளுக்காக அவர் 2 கொரிந்தியர் புத்தகத்திற்கு மீண்டும் திரும்புகிறார்:

> **ஏனென்றால், சரீரத்தில் அவனவன் செய்த நன்மைக்காவது தீமைக்காவது தக்க பலனை அடையும்படிக்கு, நாமெல்லாரும் [கிறிஸ்தவராகள்] கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக வெளிப்படவேண்டும்.**
>
> **2 கொரிந்தியர் 5:10**

''நாம் அனைவரும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.'' கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன் இரகசியங்கள் இருக்காது. அனைத்தும் முழுவதுமாக வெளிப்படும். எதுவும் மறைக்கப்படாது.

நாம் சரீரத்தில் வாழ்ந்த விதத்தின்படி பலனை பெற்றுக்கொள்ள கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்போம். மேலும் கிரியைகளில் இரண்டு பிரிவுகள் மட்டுமே உள்ளன: நல்லது அல்லது கெட்டது. இடையில் எதுவும் இல்லை. நல்லதல்லாத அனைத்தும் கெட்டது. இயேசு மிகத் தெளிவாகக் கூறினார், ''என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்'' (மத்தேயு 12:30). நடுநிலை இல்லை. இயேசு அதை தவிர்த்துவிட்டார்.

சபையில் பலர் அர்ப்பணிக்க விரும்பாமல் வேலியில் அமர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் இந்த பக்கமும் இல்லை, அந்த பக்கமும் இல்லை. அவர்கள் நல்லது செய்யவில்லை, ஆனால் அவர்கள் கெட்டதை செய்ததாக

ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட்டார்கள். சில சமயங்களில் நான் மக்களிடம் சொல்வேன், ''பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு சபைக்கு வரும்போது, வேலியை மின் மயமாக்குவது தான் அவர் செய்யும் முதல் சில காரியங்களில் ஒன்று! நீங்கள் ஒருபுறம் அல்லது மறுபுறம் குதிக்க வேண்டும்.'' அதனால்தான் பலர் பரிசுத்த ஆவியானவரை வரவேற்பதில்லை—ஏனெனில் அவர் அவர்களின் நடுநிலைமையை நீக்குகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவருடன் நடுநிலை இல்லை.

கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு ஐந்து முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளன:

1. இது தனிப்பட்டது; ஒவ்வொருவரும் தனக்குத்தானே பதில் சொல்வார்கள்.

2. அது சரீரத்தில் செய்யப்பட்ட காரியங்களுக்காக மட்டுமே; இந்த சரீரத்தில் நாம் இருந்த வரை நாம் வாழ்ந்த விதம்.

3. இரண்டு பிரிவுகள் மட்டுமே உள்ளன: நன்மை அல்லது தீமை. "அநீதியெல்லாம் பாவந்தான்'' (1 யோவான் 5:17), நீதியல்லாத எதுவும் பாவமே. மூன்றாம் நிலையாகிய நடுநிலை என்பது மக்களின் சிந்தனையில் நுழைந்து பலரை ஏமாற்றுகிறது. இருப்பினும், நடுநிலை இல்லை.

4. இந்தத்தீர்ப்பு ஆக்கினைக்குள் தீர்ப்பதற்காக அல்ல. இது மிகவும் முக்கியமானது. நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படப்

போகிறோம். ஆனால் நாம் விசுவாசமுள்ள, இயேசுவின் உண்மையான விசுவாசிகளாக இருந்தால் நாம் ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கப்பட மாட்டோம்.

5. இந்த நியாயத்தீர்ப்பு சேவையின் மதிப்பீட்டிற்கானது.

உங்களில் சிலர் இந்த நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றி கொஞ்சம் கவலைப்படலாம். ஏனென்றால் நாம் நியாயத்தீர்ப்பை குறித்து சிந்திக்கும் போது ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கப்படுவதை அடிக்கடி நினைக்கிறோம். இச்சூழலில் உங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய மூன்று வேதவசனங்கள் உள்ளன. முதலில், இயேசு கூறுகிறார்:

> ‘‘அவரை விசுவாசிக்கிறவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படான்; விசுவாசியாதவனோ, தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனுடைய நாமத்தில் விசுவாசமுள்ளவனாயிராதபடியினால், அவன் ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்குட்பட்டாயிற்று.”
>
> யோவான் 3:18

நாம் இயேசுவை உண்மையாக விசுவாசிக்கிறவர்களாக இருந்தால், நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படுவோம், ஆனால் நாம் ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கப்பட மாட்டோம். இயேசு தன்னால் இயன்ற மிக அழுத்தமான முறையில் மீண்டும் கூறுகிறார்:

> ‘‘என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்குட்படாமல், மரணத்தைவிட்டு

நீங்கி, ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்."

யோவான் 5:24

இறுதியாக:

ஆனபடியால், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குட்பட்டவர்களாயிருந்து, மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படியே நடக்கிறவர்களுக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பில்லை.

ரோமர் 8:1

நாம் ஆக்கினைத் தீர்ப்பைப் பற்றி பேசவில்லை, ஆனால் நம் வாழ்நாளில் நாம் இயேசுவுக்கு வழங்கிய சேவையை மதிப்பிடும் ஒரு தீர்ப்பைக் குறித்து பேசுகிறோம். இந்த நியாயத்தீர்ப்பு 1 கொரிந்தியர் 3இல் தெளிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது, அங்கு பவுல் கட்டுவதை பற்றி பேசுகிறார்:

போடப்பட்டிருக்கிற அஸ்திபாரமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை அல்லாமல் வேறே அஸ்திபாரத்தைப் போட ஒருவனாலும் கூடாது. ஒருவன் அந்த அஸ்திபாரத்தின்மேல் பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கல், மரம், புல், வைக்கோல் ஆகிய இவைகளைக் கட்டினால், அவனவனுடைய வேலைப்பாடு வெளியாகும்; நாளானது அதை விளங்கப்பண்ணும். ஏனெனில் அது அக்கினியினாலே வெளிப்படுத்தப்படும்; அவனவனுடைய வேலைப்பாடு எத்தன்மையுள்ளதென்று அக்கினியானது பரிசோதிக்கும். அதின்மேல் ஒருவன் கட்டினது நிலைத்தால், அவன் கூலியைப் பெறுவான். ஒருவன் கட்டினது

வெந்துபோனால், அவன் நஷ்டமடைவான்; அவனோ இரட்சிக்கப்படுவான்; அதுவும் அக்கினியிலகப்பட்டுத் தப்பினதுபோலிருக்கும்.

1 கொரிந்தியர் 3:11–15

''அக்கினியில் அகப்பட்டுத் தப்பினது போலிருக்கும்'' இப்பகுதி கிறிஸ்தவர்களின் நியாயத்தீர்ப்பின் சாராம்சம் ஆகும்.

முதலில், நாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் அஸ்திபாரத்தின் மீது கட்டப்பட வேண்டும்; வேறு எந்த அடித்தளமும் இல்லை. இயேசு கிறிஸ்துவின் அஸ்திபாரத்தின் மீது கட்டியெழுப்புவதன் மூலம் நாம் நம்முடைய சொந்த கிரியைகளிலோ அல்லது நம்முடைய சொந்த நீதியிலோ அல்ல, மாறாக இயேசு கிறிஸ்துவின் மற்றும் அவருடைய நீதியின் அடித்தளத்தின் மீது கட்டுகிறோம்.

அடுத்து, நாம் வழங்கிய சேவையின் மதிப்பு அல்லது தரம் தீர்மானிக்கப்படும். பவுல் விசுவாசிகளின் கிரியைகளை இரண்டு பிரிவுகளில் வைக்கிறார்: பொன், வெள்ளி, விலையுயர்ந்த கற்கள்; அல்லது மரம், புல், வைக்கோல். எளிதில் சேர்க்கக்கூடிய பொருட்களாகிய புல், மரம், வைக்கோல் பெரிய அளவில் வழங்க முடியும், ஆனால் அவைகள் அனைத்தும் எரிந்துபோகும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். மதிப்புமிக்க பொருட்களாகிய பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கற்கள் பெரிய அளவில் கிடைப்பதில்லை. சிலர் தங்கள் சேவையின் அளவை மதிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் தேவன் அதை மதிப்பிடும் விதம் அப்படி இல்லை. தேவன் தரத்தை தேடுகிறார்.

நான் என்னைத் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்வதுண்டு. நான் புல், மரம், வைக்கோல் ஆகிய எரிக்கப்படும் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறேனா? அல்லது நான் நித்திய மதிப்புள்ள ஒன்றை உற்பத்தி செய்கிறேனா? உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் ஏதோ ஒரு காரியத்திற்காக உழைத்து, அனைத்தையும் குவித்து வைத்துவிட்டு, நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நெருப்பு அதை அனைத்தையும் துடைப்பதைப் பார்ப்பது என்ன ஒரு சோகம். எதுவும் மிச்சமில்லை, ஆனால் நீங்கள் தீப்பிழம்புகளில் இருந்து தப்பித்துக்கொண்ட ஒரு நிர்வாணமான ஆத்துமாவை போல் இருப்பீர்கள். என்ன ஒரு கணமான சிந்தனை!

அக்கினியை எவ்வாறு தாங்குவது

கிறிஸ்து நியாயத்தீர்ப்பின் அக்கினியில் நமது சேவை நிற்குமா இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக நாம் செய்யும் சேவையை எவ்வாறு மதிப்பிடலாம்? உங்கள் சொந்த சேவையை மதிப்பிடுவதற்கு மூன்று வழிகளை நான் பரிந்துரைக்கிறேன்.

1. நோக்கம்

தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரே நோக்கம்: தேவனுடைய மகிமைக்காக. இன்று சபையில் செய்யப்படும் பெரும்பாலானவை, தங்கள் சொந்த மகிமைக்காக மனுஷர்கள் செய்கிறார்கள். இன்று திருச்சபையில் உள்ள மிகப் பெரிய பிரச்சனை, ஊழியர்களின்

தனிப்பட்ட லட்சியம் என்பது எனது கணிப்பு. மிகப் பெரிய தேவாலயம், மிக நீளமான அஞ்சல் பட்டியல் அல்லது அதிக அற்புதங்கள் யாரிடம் உள்ளன? அது தவறான நோக்கம் என்பதால் அனைத்தும் எரிந்து விடும். பவுல் கூறுகிறார்:

> **ஆகையால் நீங்கள் புசித்தாலும், குடித்தாலும், எதைச் செய்தாலும், எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய மகிமைக்கென்று செய்யுங்கள்.**
>
> **1 கொரிந்தியர் 10:31**

நமது சேவைக்கு ஏற்புடைய ஒரே நோக்கம் மட்டுமே உள்ளது, அது தேவனுடைய மகிமை. இதைப் படிக்கும்போது சிறிது நேரம் நிதானித்து, தேவனுக்கான உங்கள் சேவையில் உங்களைத் தூண்டுவது என்னவென்று சிந்தியுங்கள்.

ரோமர் 12:1ல், நாம் நம் மனதில் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று பவுல் கூறினார். புதுப்பிக்கப்பட்ட மனதுக்கும் புதுப்பிக்கப்படாத மனதுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தெளிவாக உள்ளது: புதுப்பிக்கப்படாத மனம், "இதில் எனக்கு என்ன இருக்கிறது?" என்று கேட்கிறது. புதுப்பிக்கப்பட்ட மனம், "தேவனுக்கு மகிமை கிடைக்குமா?" என்று கூறுகிறது. இது உந்துதலின் மொத்த மாற்றமாகும்.

இதே கொள்கை திருமணத்திற்கும் பொருந்தும். பல திருமணங்கள் மகிழ்ச்சியற்றவையாக இருக்கின்றன. ஏனென்றால் மக்கள் அவற்றை புதுப்பிக்கப்படாத மனதுடன் அணுகுகிறார்கள். ஒவ்வொரு வாழ்க்கைத் துணையின் மனப்பான்மையும், "இதிலிருந்து நான் என்ன பெறுவேன்? அது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருமா?" என்பதாக இருக்கிறது.

இது மகிழ்ச்சியற்ற திருமணத்திற்கான ஒரு குறிப்பிட்ட விதிமுறையாகும்.

சரியான நோக்கம், என்னவென்றால் "நான் என்ன கொடுக்க முடியும்?" ஒரு ஆணும் பெண்ணும் ஒருவருக்கு ஒருவர் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இணைந்தால், அவர்கள் மகிழ்ச்சியான மற்றும் வெற்றிகரமான திருமணத்தை நடத்துவார்கள். நோக்கம் என்பது பெரும்பாலான மக்கள் நினைப்பதை விட மிக முக்கியமானது.

2. கீழ்ப்படிதல்

இரண்டாவதாக, உங்கள் வேலை நெருப்பின் சோதனையில் நிற்க வேண்டுமானால், அது தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து செய்யப்பட வேண்டும்; அது மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையாகும். மத்தேயு 7ல், இயேசு கீழ்ப்படிதலைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகப் பேசினார்.

> **"பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை."**
>
> **மத்தேயு 7:21**

பிதாவாகிய தேவனின் சித்தத்தைச் செய்வதே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரே நோக்கம். பின்னர் இயேசு சிலரை புண்படுத்தும் ஒரு அறிக்கையை செய்கிறார்:

“அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா? என்பார்கள். அப்பொழுது, நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை; அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன்.”

மத்தேயு 7:22–23

தேவனுடைய கிருபையால் பல பிசாசுகளை விரட்டும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. பல நிச்சயமான அற்புதங்கள் நடப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அடிக்கடி, நான் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லி இருக்கிறேன். இருப்பினும், இவைகளுக்கு பலன் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பின் மீது நான் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை, அதைச் செய்யும் எவரும் ஆபத்தில் உள்ளனர். பரலோகத்தில் பலன்களுக்கு ஒரே ஒரு அத்தியாவசிய தேவை உள்ளது. அது பரலோகத்தில் இருக்கும் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்வதே. இந்த அற்புதச் செயல்களைச் செய்பவர்களிடம் இயேசு, ‘‘அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்று போங்கள்!’’ என்று கூறுகிறார்.

உண்மையில், பல அற்புதம் செய்யும் ஊழியர்கள் தங்களுக்கு தாங்களே ஒரு நீதியாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் அடிப்படையில் அவர்கள் நினைப்பதைச் செய்கிறார்கள்,

எதைப் பெற முடியுமோ அதை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், தேவனுடைய வார்த்தையின் பெரிய மையக் கொள்கைகளைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். இயேசு தனது பிரசங்கத்தை மத்தேயு 7ல் இந்த வார்த்தைகளுடன் முடிக்கிறார்:

‘‘ஆகையால், நான் சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இவைகளின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனைக் கன்மலையின்மேல் தன் வீட்டைக் கட்டின புத்தியுள்ள மனுஷனுக்கு ஒப்பிடுவேன். பெருமழை சொரிந்து, பெருவெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து, அந்த வீட்டின்மேல் மோதியும் அது விழவில்லை; ஏனென்றால் அது கன்மலையின்மேல் அஸ்திபாரம் போடப்பட்டிருந்தது. நான் சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இவைகளின்படி செய்யாதிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் தன் வீட்டை மணலின்மேல் கட்டின புத்தியில்லாத மனுஷனுக்கு ஒப்பிடப்படுவான். பெருமழை சொரிந்து, பெருவெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து, அந்த வீட்டின்மேல் மோதினபோது அது விழுந்தது; விழுந்து முழுவதும் அழிந்தது என்றார்.”

மத்தேயு 7:24-27

கற்பாறையின் மேல் கட்டியவனுக்கும் மணலில் கட்டியவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இயேசுவால் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவருடைய வார்த்தைகளை கேட்பது மட்டும் அல்லாமல், “அவைகளை செய்பவரே” ஆவர்.

நான் ஒருமுறை பிலேயாமைப் பற்றி ஒரு போதனை கடிதம் எழுதினேன், ஏனென்றால் அவருடைய கதையால் நான் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டேன். அற்புதமான தீர்க்கதரிசன வரங்கள், அறிவை உணர்த்தும் வார்த்தைகள் மற்றும் ஞானத்தை போதிக்கும் வார்த்தைகள் கொண்ட ஒரு மனிதன் இங்கே இருந்தார். எண்ணாகமம் 22-24ல், இஸ்ரவேலின் தலைவிதியைப் பற்றி வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போலவே அழகான தீர்க்கதரிசனங்களை அவர் முன்வைத்தார். ஆனாலும் அவர் அழிந்தார்.

அவர் இஸ்ரவேல் மக்களால் தூக்கிலிடப்பட்டார். பிலேயாமின் பிரச்சனை என்ன தெரியுமா? புதிய ஏற்பாட்டில் அவர் மூன்று முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார், ஒவ்வொரு குறிப்பும் பிலேயாமின் நோக்கம் பண ஆசை என்று மிகத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. அது அவரது ஆத்துமாவை இழக்க செய்தது.

இரண்டாம் கொரிந்தியர் 2:17 கூறுகிறது, “அநேகரைப் போல, நாங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை இலாபத்துக்காக விற்பதில்லை.” (தமிழ் ERV). தான் வாழ்ந்த காலத்தைப் பற்றி பவுல் கூறிய திடுக்கிடும் அறிக்கை அது. சுவிசேஷத்தின் மூலம் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் உடைய பலர் இருப்பதாக பவுல் கூறினார்.

இன்றைய சபையில், நாம் பண ஆசையால் தூண்டப்படுகிறோமா அல்லது தேவனுடைய மகிமையினாலும் அவருடைய வார்த்தைக்குக்

கீழ்ப்படிதலினாலும் தூண்டப்படுகிறோமா என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். நமது நோக்கங்களையும் கீழ்ப்படிதலையும் தேவன் ஆராய்கிறார்.

3. பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையில்

நமது சேவையை மதிப்பிடுவதற்கான மூன்றாவது வழி, நாம் செயல்படுத்தும் வல்லமையாகும். பவுல் கூறுகிறார்:

> **புறஜாதியாரை வார்த்தையினாலும் செய்கையினாலும் கீழ்ப்படியப்பண்ணும்படிக்கு, அற்புத அடையாளங்களின் பலத்தினாலும், தேவ ஆவியின் பலத்தினாலும், கிறிஸ்துவானவர் என்னைக்கொண்டு நடப்பித்தவைகளைச் சொல்வதல்லாமல் வேறொன்றையும் சொல்ல நான் துணிவதில்லை;**
>
> **ரோமர் 15:18**

பரிசுத்த ஆவியானவர் தன் மூலமாகச் செய்ததைத் தவிர, குறிப்பிடத் தகுந்த எதையும் தான் செய்ததில்லை என்று பவுல் கூறுகிறார்.

அதுவே ஊழியத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரே வல்லமை—பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமை. சபையில் இன்று நிறைவேற்றப்பட்டவைகளில் அதிகமானவை மனித, மாம்ச முயற்சியின் விளைவாகும். அது நன்றாகத் தோன்றினாலும், அது இறுதியில் கிறிஸ்துவின் நியாயத்தீர்ப்பின் கீழ் நிலைநிற்காது.

அப்படியானால், அக்கினியின் சோதனையில் நிற்க நமது பணிக்கு மூன்று தேவைகள் உள்ளன.

1. *நமது நோக்கம் என்ன? தேவனுடைய மகிமைக்காகவா?*

2. *நாம் தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து செயல்படுகிறோமா? அல்லது நாம் நமது சொந்த காரியத்தைச் செய்கின்றோமா அல்லது நமது சொந்த விதிகளை உருவாக்குகிறோமா?*

3. *நாம் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையில் வேலை செய்கிறோமா அல்லது நம்முடைய சொந்த மாம்ச திறமையிலா?*

நியாயத்தீர்ப்பின் இரண்டு மாதிரிகள்

விசுவாசிகளுக்கு நியாயத்தீர்ப்பின் இரண்டு அடிப்படை மாதிரிகள் உள்ளன. இவைகளை இயேசு இரண்டு வெவ்வேறு உவமைகளில் கூறினார் — ஒன்று திறமையின் அடிப்படையில், மற்றொன்று சதவீதத்தின் அடிப்படையில். முதலாவது, லூக்கா 19ல் காணப்படும் ராத்தல்களின் உவமை. (ஒரு ராத்தல் என்பது பணத்தின் ஒரு அளவீடு.)

> **அவர்கள் இவைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அவர் எருசலேமுக்குச் சமீபித்திருந்தபடியினாலும், தேவனுடைய ராஜ்யம் சீக்கிரமாய் வெளிப்படுமென்று அவர்கள் நினைத்தபடியினாலும், அவர் ஒரு உவமையைச் சொன்னார்: பிரபுவாகிய ஒருவன் ஒரு ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி வரும்படி தூர தேசத்துக்குப் போகப் புறப்பட்டான். புறப்படும்போது,**

அவன் தன் ஊழியக்காரரில் பத்துப்பேரை அழைத்து, அவர்களிடத்தில் பத்துராத்தல் திரவியங்கொடுத்து: நான் திரும்பிவருமளவும் இதைக்கொண்டு வியாபாரம்பண்ணுங்கள் என்று சொன்னான். அவனுடைய ஊரார் அவனைப் பகைத்து, இவன் எங்கள் மேல் ராஜாவாயிருக்கிறது எங்களுக்கு மனதில்லையென்று சொல்லும்படி அவன் பின்னே ஸ்தானாபதிகளை அனுப்பினார்கள். அவன் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பிவந்தபோது, தன்னிடத்தில் திரவியம் வாங்கியிருந்த அந்த ஊழியக்காரரில் அவனவன் வியாபாரம்பண்ணிச் சம்பாதித்தது இவ்வளவென்று அறியும்படி, அவர்களைத் தன்னிடத்தில் அழைத்துவரச் சொன்னான்.

லூக்கா 19:11–15

தேவன் நம் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் சேவையின் கணக்கைக் கோரப் போகிறார். மேலும் இந்த வாழ்க்கையில் நாம் செய்யும் சேவையின் உண்மைத்தன்மையே, நித்தியத்தில் நாம் வகிக்கும் நிலையை தீர்மானிக்கும் —அதாவது, தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு.

அப்பொழுது முந்தினவன் வந்து: ஆண்டவனே, உம்முடைய ராத்தலினால் பத்துராத்தல் ஆதாயம் கிடைத்தது என்றான். எஜமான் அவனை நோக்கி: நல்லது உத்தம ஊழியக்காரனே, நீ கொஞ்சத்தில் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தபடியால் பத்துப் பட்டணங்களுக்கு அதிகாரியாயிரு என்றான். அப்படியே இரண்டாம் ஊழியக்காரன் வந்து: ஆண்டவனே, உம்முடைய ராத்தலினால்

ஐந்துராத்தல் ஆதாயம் கிடைத்தது என்றான். அவனையும் அவன் நோக்கி: நீயும் ஐந்து பட்டணங்களுக்கு அதிகாரியாயிரு என்றான்.

லூக்கா 19:16–19

''நல்லது, உத்தம ஊழியக்காரனே'' என்று எஜமானர் சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். இது கொஞ்சம் குறைந்த அளவிலான பாராட்டு.

பின்பு வேறொருவன் வந்து: ஆண்டவனே, இதோ, உம்முடைய ராத்தல், இதை ஒரு சீலையிலே வைத்திருந்தேன். நீர் வைக்காததை எடுக்கிறவரும், விதைக்காததை அறுக்கிறவருமான கடினமுள்ள மனுஷனென்று அறிந்து, உமக்குப் பயந்திருந்தேன் என்றான். அதற்கு அவன்: பொல்லாத ஊழியக்காரனே, உன் வாய்ச்சொல்லைக்கொண்டே உன்னை நியாயந்தீர்க்கிறேன். நான் வைக்காததை எடுக்கிறவனும், விதைக்காததை அறுக்கிறவனுமான கடினமுள்ள மனுஷனென்று அறிந்தாயே, பின்னை ஏன் நீ என் திரவியத்தைக் காசுக்கடையிலே வைக்கவில்லை; வைத்திருந்தால் நான் வரும்போது, அதை வட்டியோடே வரப்பற்றிக்கொள்வேனே என்று சொல்லி; சமீபமாய் நிற்கிறவர்களை நோக்கி: அந்த ராத்தலை அவன் கையிலிருந்தெடுத்து, பத்துராத்தல் உள்ளவனுக்குக் கொடுங்கள் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: ஆண்டவனே, அவனுக்குப் பத்துராத்தல் இருக்கிறதே என்றார்கள்.

லூக்கா 19:20–25

ஏற்கனவே பத்து வைத்திருப்பவர் இன்னும் ஒன்றைப் பெறுவது சரியாக இல்லை என்று அருகில் இருந்தவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் இயேசு தொடர்ந்து கூறுகிறார்:

> **அதற்கு அவன்: உள்ளவன் எவனுக்குங் கொடுக்கப்படும், இல்லாதவனிடத்தில் உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.**
>
> **லூக்கா 19:26**

இதை கவனமாகக் கவனியுங்கள். ஏனென்றால் நம்மில் பெரும்பாலானோர் இயேசு சிந்திக்கும் விதத்தில் சிந்திப்பதில்லை. பத்து ராத்தல் வைத்திருந்தவருக்கு அவர் கொடுத்தார், ஏனென்றால் அந்த வேலைக்காரன் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதில் உண்மையாக இருக்க முடியும் என்று நிரூபித்தார். முதல் வேலைக்காரன் மிக அதிகமாகச் செய்து, மிக அதிகமான வெகுமதியைப் பெற்றான். இது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டதைப் பெருக்கும் கோட்பாடாகும்.

பயன்படுத்து அல்லது இழந்திடு

ஒரு காலக்கட்டத்தில், தேவன் எனக்கு ஒரு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விசுவாச வரத்தை மிகவும் வித்தியாசமான முறையில் கொடுத்தார். சமமற்ற கால்கள் உள்ளவர்களுக்காக நான் ஜெபிப்பேன், குறுகிய கால் வெளியே வளர ஆரம்பிக்கும். இது உண்மையில் நூற்றுக்கணக்கான மக்களுக்கு நடந்தது, அது நடக்கும்போது நான் அவர்களிடம் கூறுவேன், "இப்போது, தேவன் உங்களைத்

தொட்டிருக்கிறார். அவரது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமை உங்கள் உடலில் வேலை செய்கிறது; தேவன் உங்களுக்குக் கொடுக்கும் அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்." இதன் விளைவாக, பலர் பலவிதமான நோய்களால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் குணமடைந்தனர்.

இருப்பினும், என்னுடைய சக ஊழியர்களில் சிலர், "டெரிக், நீங்கள் ஒரு கண்ணியமான வேத போதகர் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் மக்களின் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டும், அவர்களின் கால்களை நீட்டிக் கொண்டும் சென்றால், அது உங்கள் நற்பெயருக்குப் பொருந்தாது" என்றார்கள்.

அதனால் நான் யோசித்தேன், "ஒருவேளை அவர்கள் சொல்வது சரியாக இருக்கலாம்."

இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நான் தேவனிடம் விசாரித்தேன், அவர் சொன்னது இதுதான்: நான் உனக்கு ஒரு வரத்தை கொடுத்தேன். இது ஒரு வரம், விசுவாச வரம் என்பதை நான் திடீரென்று உணர்ந்தேன்.

நீ செய்யக்கூடிய இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன என்று கர்த்தர் எனக்கு விளக்கினார் என்று நான் நம்புகிறேன். நீ அதைப் பயன்படுத்தி, இன்னும் அதிகமாகப் பெறலாம் அல்லது அதைப் பயன்படுத்தத் தவறி அதை இழக்கலாம். அந்த நேரத்தில், நான் அதைப் பயன்படுத்தி மேலும் பெற்றுகொள்வதற்கு என் மனதிலே தீர்மானம் செய்து கொண்டேன். தேவனுடைய மகிமைக்காக, நான் விசுவாசித்து அதிகம் பெற்றுக்கொண்டேன் என்று நான் சொல்ல

வேண்டும். உங்களுக்கு என்ன வரம் கொடுக்கப்பட்டாலும், நீங்கள் செய்ய வேண்டிய இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன: நீங்கள் அதைப் பயன்படுத்தி, இன்னும் அதிகமாகப் பெறலாம், அல்லது அதைப் பயன்படுத்தித் தவறி அதை இழந்துப் போகலாம்.

உண்மையாக உழைப்பது

இரண்டாவதாக, நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி, இந்த வாழ்க்கையில் உங்கள் சேவை நித்தியத்தில் உங்கள் நிலையை தீர்மானிக்கும். பத்து ராத்தலைச் சம்பாதித்தவனுக்கு பத்துப் பட்டணங்கள்மேல் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. ஐந்து ராத்தலைச் சம்பாதித்தவன் ஐந்து பட்டணங்களின்மேல் வைக்கப்பட்டான். நித்தியத்தில் அவர்களின் நிலை இந்த வாழ்க்கையில் அவர்களின் விசுவாசத்திற்கு சரியான விகிதத்தில் இருந்தது.

''நல்லது, நல்ல வெற்றிகரமான ஊழியக்காரனே'' என்று இயேசு சொல்லவில்லை, என்பதைக் கவனியுங்கள். ''நல்லது, உண்மையும் உத்தமுமான ஊழியக்காரனே'' என்று அவர் கூறினார். நம்மில் சிலர் வெற்றிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம், உண்மைக்கு மிகக் குறைவான முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம்.

பல வெளிநாட்டு ஊழியப் பணித்தளங்களில் தேவனுடைய மகத்தான கிரியைகளைப் பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது.

நான் கொஞ்சம் திமிறிக்கொண்டு, ‘‘அது அற்புதம் அல்லவா! எனது கருத்தரங்குகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வருகிறார்கள்’’ என்று கூறலாம். இருப்பினும், ‘‘உனக்கு முன் ஒரு தலைமுறை மிகக் குறைவான பலன்களைக் கண்டது. அவர்கள் உண்மையாக உழைத்தார்கள், நீ அவர்களின் உழைப்பின் பலன்களை பெற்றாய் மறவாதே’’ என்று தேவன் எனக்கு நினைபூட்டினார். ‘‘இந்த பலன்களுக்காக உன்னை மெச்சிக்கொள்ளாதே.’’

உழைத்து தங்கள் உயிரைக் கொடுத்த ஆண்களும் பெண்களுமான முன்னோடிகளை நான் மதிக்கிறேன். முதல் மிஷனரிகள் கிழக்கு ஆபிரிக்காவிற்குச் சென்றபோது, அங்கு சில மாதங்களை செலவிடும் முன்பே ஐந்தில் நான்கு பேர் இறந்தனர். அவர்களின் சுருக்கமான உழைப்புக்கு குறைந்த பலன்களைக் கண்டார்கள். இருப்பினும், அவர்களின் வாழ்க்கை பூமியில் விதைக்கப்பட்ட விதைகள், அது பிற்காலத்தில் பலனைத் தந்தது. அவர்களில் பலர் மிகக் குறைவான பலனைக் கண்டாலும், தேவன் அவர்கள் செய்யும்படி அனுப்பிய வேலைக்கு அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். அந்த உத்தமம், அவர்களுக்கு பரலோகத்தில் பெரும் வெகுமதியைப் பெற்றுத்தந்தது என்று நான் நம்புகிறேன்.

வங்கியில் போடு

ராத்தலின் உவமையில் மூன்றாவது நபர் அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணத்திற்கு எந்த வருமானமும் திரும்பப் பெறவில்லை.

அவனுடைய எஜமானர் அவனிடம், ‘‘பணம் சம்பாதிக்கும் திறன் உனக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் நீ அதை வங்கியில் போட்டிருக்கலாம். அப்போது நான் வட்டியுடன் என்னுடையதை பெற்றிருப்பேன்’’ என்கிறார்.

இது நமக்கு எப்படி பொருந்தும்? நாம் மிகவும் திறமையானவர்கள் இல்லை என்று உணர்ந்தால் என்ன செய்ய முடியும்? நாம் நினைக்கலாம், ‘‘எனக்கு பெரிய ஊழியம் இல்லை; நான் ஒரு போதகரோ அல்லது நிர்வாகியோ அல்ல. என்னால் என்ன செய்ய முடியும்?’’ நாம் ‘‘வங்கியில் வைக்கலாம்.’’ பலனைத் தரும் ஒரு ஊழியத்தை நாம் கண்டுபிடித்து, அது உண்மையானதா என்று பார்க்க ஊழியத்தை ஆராய்ந்து, அதில் முதலீடு செய்யலாம். நீங்கள் உங்கள் பணத்தை முதலீடு செய்யலாம் அல்லது உங்கள் நேரத்தை முதலீடு செய்யலாம். தேவன் உங்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பெருக்க இது ஒரு முறையான வழியாகும். இதனால் வங்கியில் பணம் போடப்படுகிறது. கர்த்தர் வரும்போது நம்முடைய வெகுமதியைப் பெறுவோம்.

நியாயாதிபதியாக இயேசு

ராத்தல்களின் உவமையின் முடிவில் எஜமான் கூறுகிறார்:

> **அன்றியும் தங்கள்மேல் நான் ராஜாவாகிறதற்கு மனதில்லாதிருந்தவர்களாகிய என்னுடைய சத்துருக்களை இங்கே கொண்டுவந்து, எனக்கு முன்பாக வெட்டிப்போடுங்கள் என்று சொன்னான் என்றார்.**
>
> **வசனம் 27**

இந்த உவமை இயேசு நியாயாதிபதியாக இருப்பதைப் பற்றிய ஒரு காட்சி ஆகும். இங்கே இயேசு இரட்சகர் அல்ல; ஆனால் இயேசு நியாயாதிபதி ஆவார். நினைவில் கொள்ளுங்கள், இரட்சகராக உள்ள அதே நபர் நியாயாதிபதியாகவும் இருக்கிறார். மேலும் அவர் இரட்சிப்பதில் எவ்வளவு முழுமையாகவும் திறமையாகவும் செயல்படுகிறாரோ, நியாயந்தீர்ப்பதிலும் அப்படியே இருப்பார்.

இயேசுவை குறித்த உங்கள் காட்சி இதை உட்படுத்துகிறதா? அல்லது ''மென்மையான இயேசுவே, சாந்தமும் பணிவும் உள்ளவர்'' என்று சொல்பவர்களில் நீங்களும் ஒருவரா? தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம், அதுவும் உண்மைதான், ஆனால் அது முழு உண்மையல்ல. இயேசுவுக்கு இன்னொரு பக்கமும் உண்டு.

அக்கினி ஜுவாலை போன்ற கண்களும், வாயிலிருந்து புறப்படும் இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயமும், திரளான தண்ணீரின் சத்தம் போன்ற தொனியும், உலையில் சுத்திகரிக்கப்பட்ட வெண்கலம் போன்ற பாதங்களும் உடைய நீதிபதி அவர். (வெளிப்படுத்துதல் 1:12-16 ஐப் பார்க்கவும்.)

அந்நிலையில் வெளிப்பாடை பெற்ற யோவான் அவரைச் சந்தித்தபோது, செத்தவனைப்போல அவர் காலில் விழுந்தார். அது என்னைக் கவர்ந்தது! இவர் தான் யோவான் எல்லா சீஷர்களிலும் இயேசுவுடன் மிக நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்தவர். கடைசி இராப்போஜனத்தில் இயேசுவின்

மார்பில் சாய்த்துக்கொண்டிருந்தார். இயேசு தம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு தம்மை வெளிப்படுத்தி, அவர்களுக்கு காலை உணவை உண்டாக்கியபோது, கலிலேயா கடலில் இருந்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். (இயேசு தம் சீஷர்களுக்கு காலை உணவை தயார் செய்தார் என்ற உண்மை எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.)

இருப்பினும், இயேசுவை மிகவும் நெருக்கமாக அறிந்திருந்த யோவான், நியாயாதிபதியாகிய இயேசுவை எதிர்கொண்டபோது, செத்தவனைப் போல அவர் காலில் விழுகிறார்.

நமது நாளில் திருச்சபைக்கு அப்படி ஒன்று நடக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இயேசுவோடு நண்பர்—நண்பர் உறவில் வாழ்ந்து வரும் திருச்சபை, நியாயாதிபதியாகிய இயேசுவால் எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டும். செத்தவனைப் போல அவருடைய காலில் விழுந்தால் அது நிச்சயமாக நமக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யாது.

தாலந்துகளின் உவமை

நமது சேவையின் நியாயத்தீர்ப்புக்கான இரண்டாவது மாதிரி மத்தேயுவில் உள்ள தாலந்துகளின் உவமையில் காணப்படுகிறது:

“அன்றியும், பரலோகராஜ்யம் புறதேசத்துக்குப் பிரயாணமாய்ப் போகிற ஒரு மனுஷன், தன் ஊழியக்காரரை அழைத்து, தன் ஆஸ்திகளை அவர்கள் வசமாய் ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல் இருக்கிறது. அவனவனுடைய திறமைக்குத்தக்கதாக, ஒருவனிடத்தில் ஐந்து

தாலந்தும், ஒருவனிடத்தில் இரண்டு தாலந்தும், ஒருவனிடத்தில் ஒரு தாலந்துமாகக், கொடுத்து, உடனே பிரயாணப்பட்டுப் போனான்.”

மத்தேயு 25:14-15

ராத்தல்களின் உவமையில், ஒவ்வொரு வேலைக்காரனும் ஒரு ராத்தல் பெற்றான், ஆனால் இந்த உவமையில் ஒரு வேலைக்காரன் ஐந்து தாலந்துகளைப் பெற்றான், ஒருவன் இரண்டு பெற்றான், ஒருவன் ஒன்றைப் பெற்றான். தாலந்துகள் (ராத்தல்களை போலவே) பணத்தின் ஒரு தொகை. வேலையாட்களுக்கு அவரவர் திறமைக்கேற்ப விநியோகிக்கப்பட்டது. தாலந்துகளைக் கொண்டு நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறபடி, தேவன் நமக்கு அவைகளை கொடுக்கிறார்.

நீங்கள் ஐந்து தாலந்துகளைப் பயன்படுத்த கூடுமானால், அவர் உங்களுக்கு ஐந்து தாலந்து கொடுப்பார். நீங்கள் இரண்டை மட்டுமே பயன்படுத்த கூடுமானால், அவர் உங்களுக்கு இரண்டைக் கொடுப்பார். நீங்கள் ஒன்றை மட்டுமே பயன்படுத்த கூடுமானால், அவர் உங்களுக்கு ஒன்றைத் தருவார். உங்கள் திறமைக்கு ஏற்ப அவர் கொடுப்பதை அளவிடுகிறார்.

“ஐந்து தாலந்தை வாங்கினவன் போய், அவைகளைக்கொண்டு வியாபாரம் பண்ணி, வேறு ஐந்து தாலந்தைச் சம்பாதித்தான். அப்படியே இரண்டு தாலந்தை வாங்கினவனும், வேறு இரண்டு தாலந்தைச் சம்பாதித்தான். ஒரு தாலந்தை வாங்கினவனோ, போய், நிலத்தைத் தோண்டி, தன் எஜமானுடைய பணத்தைப் புதைத்து வைத்தான். வெகுகாலமானபின்பு

அந்த ஊழியக்காரருடைய எஜமான் திரும்பிவந்து, அவர்களிடத்தில் கணக்குக் கேட்டான்.”

மத்தேயு 25:16–19

கர்த்தர் வந்து நம்மிடம் கணக்குத் தீர்க்கப் போகிறார் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

“அப்பொழுது ஐந்து தாலந்தை வாங்கினவன், வேறு ஐந்து தாலந்தைக் கொண்டுவந்து: ஆண்டவனே, ஐந்து தாலந்தை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தீரே; அவைகளைக்கொண்டு, இதோ, வேறு ஐந்து தாலந்தைச் சம்பாதித்தேன் என்றான். அவனுடைய எஜமான் அவனை நோக்கி: நல்லது, உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே, கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின் மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன், உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி என்றான்.’

மத்தேயு 25:20–21

முந்தைய உவமையில் உள்ள அதே கொள்கையைக் கவனியுங்கள்: இந்த உலகில் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பது நித்தியத்தில் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்பதை தீர்மானிக்கும்.

“இரண்டு தாலந்தை வாங்கினவனும் வந்து: ஆண்டவனே, இரண்டு தாலந்தை என்னிடத்தில் ஒப்புவித்தீரே; அவைகளைக்கொண்டு, இதோ, வேறு இரண்டு தாலந்தைச் சம்பாதித்தேன் என்றான். அவனுடைய எஜமான் அவனை நோக்கி: நல்லது, உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள

ஊழியக்காரனே, கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின் மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன்; உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி என்றான்.”

மத்தேயு 25:22-23

இந்த உவமையில் பாராட்டுக்கான வேறுபட்ட கொள்கை உள்ளது. ஒரு வேலைக்காரன் ஐந்து தாலந்துகளையும் மற்றவன் இரண்டு தாலந்துகளையும் சம்பாதித்தான், ஆனால் ஒவ்வொருவனும் பெற்ற பாராட்டின் வார்த்தைகள் ஒன்றாகவே இருந்தன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவன் தேடுவது அந்த சதவீதமாகும். நீங்கள் ஐந்து பெற்றிருந்தால், அவர் நூறு சதவீதம் பலனை எதிர்பார்க்கிறார்; மேலும் ஐந்து. நீங்கள் இரண்டைப் பெற்றிருந்தால், அதற்கும் நூறு சதவீதம் எதிர்பார்க்கிறார்; இன்னும் இரண்டு. நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை அவர் அறிவார். மேலும், உங்களால் செய்ய கூடும் என்று அவர் அறிந்திருப்பதை விட அவர் உங்களிடம் அதிகமாக கேட்கமாட்டார்.

‘‘ஒரு தாலந்தை வாங்கினவன் வந்து: ஆண்டவனே, நீர் விதைக்காத இடத்தில் அறுக்கிறவரும், தெளிக்காத இடத்தில் சேர்க்கிறவருமான கடினமுள்ள மனுஷன் என்று அறிவேன். ஆகையால், நான் பயந்துபோய், உமது தாலந்தை நிலத்தில் புதைத்து வைத்தேன்; இதோ, உம்முடையதை வாங்கிக்கொள்ளும் என்றான். அவனுடைய

எஜமான் பிரதியுத்தரமாக: பொல்லாதவனும் சோம்பலுமான ஊழியக்காரனே...”

மத்தேயு 25:24–26

சோம்பேறித்தனம் அக்கிரமம் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நமது சபைகளில் பெரும்பாலானவை குடிகாரர்களை சபையின் அங்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளாது. இருப்பினும், நமது சபைகளில் பல, சோம்பேறிகளை ஏற்றுக் கொள்ளும். தேவனுடைய பார்வையில், சோம்பேறித்தனம் குடிப்பழக்கத்தை விட மோசமான பாவம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இயேசு அப்படித்தான் அளவிடுவதை நான் பார்க்கிறேன். தயவுசெய்து புரிந்துகொள்ளுங்கள், நான் குடிப்பழக்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை — அது ஒரு பாவம். இருப்பினும், தேவனுடைய பார்வையில் சோம்பேறித்தனம் ஒரு மோசமான பாவம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இயேசு கூறினார்:

‘‘அவனுடைய எஜமான் பிரதியுத்தரமாக: பொல்லாதவனும் சோம்பலுமான ஊழியக்காரனே, நான் விதைக்காத இடத்தில் அறுக்கிறவனென்றும், தெளிக்காத இடத்தில் சேர்க்கிறவனென்றும் அறிந்திருந்தாயே. அப்படியானால், நீ என் பணத்தைக் காசுக்காரர் வசத்தில் போட்டுவைக்க வேண்டியதாயிருந்தது; அப்பொழுது, நான் வந்து என்னுடையதை வட்டியோடே வாங்கிக் கொள்வேனே.”

மத்தேயு 25:26–27

மீண்டும் முந்தைய உவமையில் உள்ள அதே “முதலீடு” கொள்கையை காண்கிறோம். பலன்களை உற்பத்தி செய்யும் திறன் உங்களிடம்

இல்லையென்றால், பலன்களைத் தரும் ஊழியத்தில் அதை முதலீடு செய்யுங்கள்.

> ''அவனிடத்திலிருக்கிற தாலந்தை எடுத்து, பத்துத் தாலந்துள்ளவனுக்குக் கொடுங்கள். (உள்ளவர் மேலும் பெறுகிறார்) உள்ளவனெவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும், பரிபூரணமும் அடைவான்; இல்லாதவனிடத்திலிருந்து உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். பிரயோஜனமற்ற ஊழியக்காரனாகிய இவனைப் புறம்பான இருளிலே தள்ளிப்போடுங்கள்; அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும் என்றான்.'
>
> மத்தேயு 25:28-30

''அழுகை மற்றும் பற்கடிப்பு'' என்ற சொற்றொடர் புதிய ஏற்பாட்டில் பல முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது எங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நான் ஆய்வு செய்து இந்த முடிவுக்கு வந்தேன்: இது தேவனுடைய உண்மையான காரியங்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தும் அதை தவறவிட்ட நபர்களைப் பற்றி மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் கிடைத்தன, ஆனால் தேவன் அவர்களுக்காக என்ன வைத்திருக்கிறார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிட்டனர்.

ஒரு தீவிர பாடம்

தேவனைக் குறித்து எதுவும் அறியாத மக்களைப் பற்றி இது எழுதப்படவில்லை.

இவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் தேவனுடைய சிறந்தவைகளின் விளிம்பில் இருந்தவர்கள். ஆனால் ஒருபோதும் உள்ளே நுழைந்ததில்லை. அவர்களை குறித்துதான் வேதம் சொல்கிறது, ''அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்.'' அவர்கள் பெரும் கசப்பைக் கொண்டிருப்பார்கள், "நான் இதில் இருந்திருக்கலாம். எனக்கு எல்லா நேரங்களிலும் வாய்ப்புகள் இருந்தன. ஆனால் நான் அதை ஒருபோதும் பயன்படுத்தவில்லை. இப்போது நான் புறம்பான இருளில் என்றென்றும் தள்ளப்பட்டேன்" என்று கூறுவார்கள். பயமின்றி தேவனுடைய காரியங்களைத் தொடர இது நம்மைத் தூண்ட வேண்டும்.

மேலும், இந்த உவமையில் நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள் மிகக் குறைந்த அளவில் பொறுப்புகளை பெற்றனர். இவர்களே ஒரு தாலந்து மக்கள். சிறந்த திறமை உள்ளவர்கள் அதை வைத்து ஏதாவது செய்வார்கள் என்பதை பெரும்பாலான தேவாலயங்களில் நான் காண்கிறேன். இருப்பினும், ஒரு தாலந்து கொண்டவர்கள் உட்கார்ந்து, "என்னால் அதிகமாய் எதுவும் செய்ய முடியாது, அதனால் நான் எதுவும் செய்ய மாட்டேன்" என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களே நிராகரிக்கப்படும் அபாயத்தில் இருப்பவர்கள்; அவர்கள் புறம்பே தள்ளப்படுவார்கள்.

ஒரு தாலந்து பெற்ற நபர்களுக்கு நான் கூறுவேன், உங்களில் பெரும்பாலோர் உங்கள் பொறுப்புகளை குறைத்து மதிப்பிட்டுள்ளீர்கள். நீங்கள், "என்னிடம் அதிகம் இல்லை; என்னால்

அதிகம் செய்ய முடியாது. தேவன் என்னிடம் அதிகம் எதிர்பார்க்கவில்லை'' என்று கூறி உள்ளீர்கள். தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். உங்களிடம் கொஞ்சம் இருந்தாலும் அல்லது அதிகம் இருந்தாலும் அவருக்கு உண்மை உண்மையை எதிர்பார்க்கிறார்.

ஃபுளோரிடாவின் ஃபோர்ட் லாடர்டேலில் உள்ள எனது சொந்த சபையில் இதை நான் ஒருமுறை பிரசங்கித்தேன். ஒரு தாலந்து உள்ளவர்களிடம் பேசுகையில், தங்களுக்கு ஒரு தாலந்து இருப்பதாக உணர்ந்து, அந்த தாலந்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பவர்களிடமிருந்தும் பதிலைக் கேட்டேன். பதில் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. ஜெபத்திற்கு நிற்கும்படி நான் கேட்டபோது சபையில் பாதி பேர் பதிலளித்து எழுந்து நின்றார்கள்! பல விசுவாசிகளுக்கு இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறதை நான் காண ஆரம்பித்தேன்.

''என்னிடம் ஒரே ஒரு தாலந்து மட்டுமே உள்ளது, அதை நான் என்ன செய்ய முடியும்? நான் ஒன்றும் செய்ய மாட்டேன்'' என்று கூறுவது மிக எளிது. இயேசு அதை ஒரு சாக்காக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். ''நீங்கள் அதை வங்கியில் போடலாமே. உங்களின் ஒரு தாலந்தை உண்மையான பலன்களை தரும் ஓர் ஊழியத்தில் முதலீடு செய்யலாம். அப்போது அந்தப் பலன்களின் பெரும்பகுதி உங்களுக்கு வரவு வைக்கப்படும்'' என்று அவர் கூறுவார்.

அன்புள்ள ஒருத்தாலந்து கொண்டவரே, ஜாக்கிரதை! நீங்கள் ஆபத்தில் இருக்கிறீர்கள். ஒரு நாள் நீங்கள், ''அப்பிரயோஜனமான

இந்த ஊழியக்காரனை புறம்பான இருளில் தள்ளுங்கள். அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்'' என்ற வார்த்தைகளை கேட்க நேரிடலாம்.

நிதானமான மதிப்பீடுகள்

இந்த உவமைகளின் ஆய்வில் இருந்து நாம் எடுக்கக்கூடிய மூன்று முடிவுகள் இங்கே உள்ளன:

1. *இந்த வாழ்க்கையில் நாம் செய்யும் சேவை இனி வரும் வாழ்வில் நமது நிலையை தீர்மானிக்கிறது.*
2. *உங்கள் தாழந்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பது அதை இழப்பதாகும்.*
3. *முடியும் போது நன்மை செய்யாமல் இருப்பது பாவம். யாக்கோபு 4:17 கூறுகிறது, ''ஒருவன் நன்மைசெய்ய அறிந்தவனாயிருந்தும், அதைச் செய்யாமற்போனால், அது அவனுக்குப் பாவமாயிருக்கும்.''*

நாம் செய்யும் காரியங்களினால் உண்டாகும் பாவங்களைப் போலவே, செய்யத் தவறும் காரியங்களினால் உண்டாகும் பாவங்களும் உண்மையானவை. மத்தேயு 25இல், மூன்று வகுப்பு மக்கள் தேவனால் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். எண்ணெய் கையில் வைத்திராத புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் (வசனம் 12), தனது தாலந்தினால் ஒன்றும் செய்யாத ஒரு தாலந்து வேலைக்காரன்

(வசனம் 30), மற்றும் இயேசுவின் சகோதரர்களுக்கு உதவாத வெள்ளாட்டு ஜனங்கள் (வசனம் 46). அவர்கள் அனைவரும் தேவனால் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டனர்.

ஒரு நாள் என்னை நானே கேட்டுக் கொண்டேன், ''புறக்கணிக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாக இருந்த காரணம் என்ன? அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?'' எனக்கு ஒரு எளிய பதில் கிடைத்தது, "அவர்கள் எதுவும் செய்யவில்லை." புறக்கணிக்கப்படுவதற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டியது அவ்வளவுதான்—ஒன்றும் செய்யாதிருப்பது. இது ஒரு கனமான சிந்தனை.

ii இஸ்ரேலின் நியாயத்தீர்ப்பு

இதுவரை நாம் விசுவாசிகளின் நியாயத்தீர்ப்பைக் கையாண்டோம். ஏனென்றால் அதுதான் உண்மையில் நம் ஒவ்வொருவரையும் உட்படுத்துகிறது. இருப்பினும், இன்னும் மூன்று நியாயத்தீர்ப்புகள் நடைபெற உள்ளன.

அடுத்த நியாயத்தீர்ப்பு வரலாற்றில் நிகழும் ஒரு நியாயத்தீர்ப்பு—இஸ்ரவேலின் நியாயத்தீர்ப்பு, தேவனால் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு விசேஷமான மக்கள். யூதர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக முழுமையாக கீழ்ப்படியாதவர்களாகவும் உண்மையற்றவர்களாகவும் இருந்தபோதிலும், தேவன் அவர்களை ஒருபோதும் நிரந்தரமாக புறக்கணித்ததில்லை. வேதம் கூறுகிறது:

“கர்த்தர் உங்களைத் தமக்கு ஜனமாக்கிக்கொள்ளப் பிரியமானபடியினால், கர்த்தர் தம்முடைய மகத்துவமான நாமத்தினிமித்தம் தமது ஜனத்தைக் கைவிடமாட்டார்.”

1 சாமுவேல் 12:22

இஸ்ரவேலுக்கு தேவன் காண்பிக்கும் உண்மை, இஸ்ரவேல் அதற்குத் தகுதியாக இருப்பதால் அல்ல, மாறாக அது தேவனுடைய நாமம் மகிமைப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே. தேவன் இஸ்ரவேலரை ஒரு விசேஷமான விதத்தில் கையாளப் போகிறார். ஆசீர்வாதம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு கொடுக்க விரும்பும் ஒரு கோட்பாடு இதோ: தேவன் யூதர்களை நேரடியாக ஆசீர்வதிக்கிறார், ஆனால் அவர் யூதர்கள் மூலம் புறஜாதிகளை ஆசீர்வதிக்கிறார். இருப்பினும், தேவன் புறஜாதிகளை நேரடியாக நியாயந்தீர்க்கிறார். ஆனால் அவர் யூதர்களை புறஜாதிகள் மூலம் நியாயந்தீர்க்கிறார்.

புறஜாதிகளாகிய நாம் பெற்ற ஒவ்வொரு ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்திற்கும் நாம் யூத மக்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். யோவான் 4:22ல் இயேசு சொன்னார், “இரட்சிப்பு யூதர்களுடையது.” இரட்சிப்பில் நாம் பெற்ற ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதத்திற்கும் யூத மக்களுக்கு நாம் கடன்பட்டிருக்கிறோம். புறஜாதிகளாகிய நாம் அதை உணர்ந்து அதன்படி செயல்பட வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். (ரோமர் 11:17-22ஐப் பார்க்கவும்.)

நியாயத்தீர்ப்பு என்று வரும்போது, தேவன் புறஜாதிகளை நேரடியாக நியாயந்தீர்க்கிறார். ஆனால் அவர் யூதர்களை புறஜாதிகள் மூலம் நியாயந்தீர்க்கிறார். நூற்றுக்கணக்கான வருட யூத வரலாற்றில், யூதர்களின் கீழ்ப்படியாமை மற்றும் துரோகத்திற்காக அவர்களை நியாயந்தீர்க்க, தேவன் புறஜாதி நாடுகளை விடாப்பிடியாக பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இஸ்ரவேலின் இறுதி நியாயத்தீர்ப்பு மகா உபத்திரவ காலத்தின் போது நடைபெறும். இந்தக் காலத்தைப் பற்றிய எரேமியாவின் தீர்க்கதரிசனத்தைக் கவனியுங்கள்:

> **''இதோ, நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார், அப்பொழுது நான் இஸ்ரவேலும் யூதாவுமாகிய என் ஜனத்தினுடைய சிறையிருப்பைத் திருப்பி, நான் அவர்கள் பிதாக்களுக்குக் கொடுத்த தேசத்துக்கு அவர்களைத் திரும்பி வரப்பண்ணுவேன்; அதை அவர்கள் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.'**
>
> **எரேமியா 30:3**

எந்த அரசாங்கமோ அல்லது அரசியல்வாதியோ என்ன நினைத்தாலும், "அதை அவர்கள் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவார்கள்" என்று வேதம் சொல்கிறது. வேதத்தை அறிந்த அனைவருக்கும் தெரியும் ''தேசம்'' என்பது இன்று இஸ்ரேல் என்று அழைக்கப்படும் அந்த சிறிய நிலபரப்பை குறிக்கிறது.

என்னுடைய பிரசங்கி நண்பர் ஒருமுறை, ''யூதர்கள் தங்கள் தேசத்திற்குத் திரும்புவது தேவனால் உண்டாயிருந்தால், அங்கே அமைதி

இருக்கும்'' என்று சொன்னார். இருப்பினும், அவர் தனது வேதத்தை அறிந்திருக்கவில்லை, ஏனென்றால் யூதர்கள் திரும்புவதை குறித்து தேவன் கூறுகிறார்:

> **இவைகள் கர்த்தர் இஸ்ரவேலையும் யூதாவையுங்குறித்துச் சொன்ன வார்த்தைகளே. ''கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: தத்தளிப்பின் சத்தத்தைக்கேட்கிறோம்; திகிலுண்டு, சமாதானமில்லை. ஆணாய்ப் பிறந்தவன் பிரசவிக்கிறதுண்டோ என்று கேட்டுப்பாருங்கள்; பிரசவிக்கிற ஸ்திரீயைப்போல் புருஷர் யாவரும் தங்கள் இடுப்புகளின்மேல் தங்கள் கைகளை வைத்திருக்கிறதையும், முகங்களெல்லாம் மாறி வெளுத்திருக்கிறதையும் நான் காண்கிறதென்ன?' "**
>
> **எரேமியா 30:4–6**

இஸ்ரேல் இதுவரை அனுபவித்திராத மிகப்பெரிய அழுத்தம், அவர்கள் தேசத்திற்குத் திரும்பிய பிறகு உடனடியாக அவர்களுக்கு முன் வரும்.

> **''ஐயோ! அந்த நாள் பெரியது; அதைப்போலொத்த நாளில்லை; அது யாக்கோபுக்கு இக்கட்டுக்காலம்; ஆனாலும் அவன் அதற்கு நீங்கலாகி இரட்சிக்கப்படுவான்."**
>
> **எரேமியா 30:7**

அதிலிருந்து காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்று சொல்லவில்லை, ஆனால் அதற்கு நீங்கலாகி காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்பதை கவனியுங்கள். அங்கு தேவன் யூத மக்களுடன் நியாயத்தீர்ப்பை

நடத்துவார். உபத்திரவத்தின் முடிவில், அவர்களின் நியாயத்தீர்ப்பு நிறைவேறி இருக்கும்.

iii புறஜாதி தேசங்களின் நியாயத்தீர்ப்பு

இஸ்ரவேலின் நியாயத்தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து, தேவன் மற்ற தேசங்களை நியாயந்தீர்ப்பார். இந்த நியாயத்தீர்ப்பு உபத்திரவ காலத்தின் முடிவில், ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் தொடக்கத்திற்கு சற்று முன்பு நடைபெறுகிறது.

> **‘‘இதோ, யூதாவுக்கும் எருசலேமுக்கும் உண்டாயிருக்கிற சிறையிருப்பை நான் திருப்பும் அந்நாட்களிலும் அக்காலத்திலும், (யூதர்கள் தங்கள் சொந்த தேசத்துக்கு திரும்பும் அதே காலத்தை குறிக்கிறது என்பதை கவனியுங்கள். கர்த்தர் சொல்கிறார்) நான் சகல ஜாதியாரையும் (புறஜாதி தேசங்கள்) கூட்டி, யோசபாத்தின் பள்ளத்தாக்கிலே அவர்களை இறங்கிப்போகப்பண்ணி, அவர்கள் என் ஜனத்தையும் இஸ்ரவேலென்னும் என் சுதந்தரத்தையும் புறஜாதிகளுக்குள்ளே சிதறடித்து என் தேசத்தைப் பங்கிட்டுக்கொண்டதினிமித்தமும்,.... அங்கே அவர்களோடு வழக்காடுவேன்.”**
>
> **யோவேல் 3:1–3**

தேவன் யூதர்களை கையாண்டு முடித்ததும், அவர் புறஜாதிகளை கையாளுவார் என்று கூறுகிறார். அவர் அவர்களை ஒரே அடிப்படையில் கையாள்வார்—அவர்கள் இஸ்ரேலை நடத்திய விதம். இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உண்மை. ஆனால் அது அப்படியே நடந்திருக்கிறது.

மேலே உள்ள பகுதியில், புறஜாதி நாடுகளுக்கு எதிராக தேவன் இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளை வைத்துள்ளார்: முதலில், அவர்கள் யூத மக்களை ஒடுக்கினர்; இரண்டாவதாக, அவர்கள் நிலத்தைப் பிரித்துள்ளனர் (அல்லது பாக பிரிவினை செய்துள்ளனர்). தேவன் கூறுகிறார், "அது என் நிலம். நான் அதை இஸ்ரேலுக்குக் கொடுத்தேன், அந்த நிலத்தைப் பிரிக்க எந்த மனித அதிகாரத்திற்கும் அல்லது அரசாங்கத்திற்கும் எந்த உரிமையும் இல்லை."

இன்று என்ன நடக்கிறது? தேவன் எது நடக்கக் கூடாது என்று சொன்னாரோ அதுவே நடக்கிறது. நிலம் பிரிக்கப்பட்டது, பிரிக்கப்பட்டு வருகிறது, அநேகமாக பிரிக்கப்படும். இருப்பினும், தேவன் நியாயத்தீர்ப்பில் வரும்போது, அந்த தேசத்தைப் பிரித்த நாடுகளை அவர் நியாயந்தீர்ப்பார்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர் பிரிட்டனை பட்டியலில் முதலிடத்தில் வைக்க கூடும், ஏனெனில் நிலத்தின் ஒரு பெரிய பிரிவினைக்கு பிரிட்டன் காரணமாக இருந்தது. முதலாம் உலகப் போரின் முடிவில், பாலஸ்தீனம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பெரிய பகுதியில் யூத மக்களுக்கு ஒரு தேசிய வீட்டை வழங்க ஆங்கிலேயர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. 1922 ஆம் ஆண்டில், வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலின் ஒற்றை முடிவின் மூலம், பிரிட்டன் அந்த நிலத்தில் எழுபத்தாறு சதவீதத்தை ஒரு அரபு தேசத்திற்கு ஒதுக்கியது, அது இப்போது ஜோர்டான் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அங்கு யூதர்கள் யாரும் வாழ அனுமதிக்கப்படவில்லை.

மீதமுள்ள இருபத்தி நான்கு சதவீத நிலம் ஐக்கிய நாடுகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த புறஜாதி நாடுகள் அனைத்தும் இயேசு வரும்போது இந்த செயல்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டும்.

தேசங்களின் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றி, மத்தேயு **25:32-46**இல், இயேசு தேசங்களை இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிக்கிறார்: செம்மறி ஆடுகள் மற்றும் வெள்ளாடுகள். செம்மறியாடு தேசங்கள் ராஜ்யத்திற்குள் அழைக்கப்படுகின்றன; வெள்ளாடு நாடுகள் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு நித்திய தண்டனைக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இயேசுவின் சகோதரர்களை அவர்கள் நடத்திய விதம்தான் பிரிவினையின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். இது மிகவும் முக்கியமானது, ஏனென்றால் இன்று உலக விவகாரங்களில் இஸ்ரேல் ஒரு முக்கிய காரணியாக உள்ளது. அதில் பல நாடுகள் தவறான பக்கத்தில் வரிசையாக நிற்கின்றன. இஸ்ரேல் தன்னை தற்காத்துக்கொள்ள முடியாது; ஆனால், விரைவில் அல்லது பின்னர், நேரம் வரும்போது, தேவன் தலையிடுவார்.

iv. பெரிய வெள்ளை சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பு

நான்காவது நியாயத்தீர்ப்பு பெரிய வெள்ளை சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக நடைபெறும். இது வெளிப்படுத்துதல் **20**இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாபெரும் நித்திய

நியாயத்தீர்ப்பு அனைத்து அவிசுவாசிகளுக்கும் ஒரு நியாயத்தீர்ப்பாகும். இந்த இறுதி மற்றும் பெரும் நியாயத்தீர்ப்பு எப்படி இருக்கும் என்பதை குறித்து வெளிப்பாடை பெற்ற யோவான், ஒரு மிகவும் அற்புதமான மற்றும் தெளிவான படத்தை வரைகிறார். வெளிப்படுத்துதல் 20:11-15:

> பின்பு, நான் பெரிய வெள்ளைச் சிங்காசனத்தையும் அதின்மேல் வீற்றிருக்கிறவரையும் கண்டேன்; அவருடைய சமுகத்திலிருந்து பூமியும் வானமும் அகன்றுபோயின; அவைகளுக்கு இடங்காணப்படவில்லை.
>
> வெளிப்படுத்துதல் 20:11

பூமியும் வானமும் யாரை விட்டு ஓடிப்போக வேண்டுமோ, அவர் தம்முடைய மகிமையிலும், பாவிகளுக்கு எதிரான கோபத்திலும் இருக்கும்போது, அவர் முன் தோன்றுவது எவ்வளவு பயங்கரமானது என்று சிந்தியுங்கள். யோவான் தொடர்கிறார்:

> மரித்தோராகிய சிறியோரையும் பெரியோரையும் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கக்கண்டேன்; அப்பொழுது புஸ்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன; ஜீவபுஸ்தகம் என்னும் வேறொரு புஸ்தகமும் திறக்கப்பட்டது; அப்பொழுது அந்தப் புஸ்தகங்களில் எழுதப் பட்டவைகளின்படியே மரித்தோர் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளுக்குத்தக்கதாக நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள்.
>
> வெளிப்படுத்துதல் 20:12

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த புத்தகத்தில் அவர்கள் இந்த வாழ்க்கையில் செய்த அனைத்திற்கும் பதிவுகளும் உள்ளன; மேலும் இது மிகவும் முழுமையான மற்றும் உலகளாவிய நியாயத்தீர்ப்பாகும். இந்த பூமியின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் அனைத்து மனிதர்களும் இந்த சிங்காசனத்தின் முன் கூடியிருந்தனர். யோவான் அதை விவரிக்கும் விதம் இதுதான்:

சமுத்திரம் தன்னிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தது; மரணமும் பாதாளமும் (ஷியோல், பிரிந்த ஆவிகளின் இடம்) தங்களிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தன. யாவரும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளின்படியே நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள். அப்பொழுது மரணமும் பாதாளமும் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டன. இது இரண்டாம் மரணம்.

வெளிப்படுத்துதல் 20:13–14

இரண்டாவது மரணம் என்பது சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய பிரசன்னத்திலிருந்து மீளமுடியாத, நித்தியமான வெளியேற்றம் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள், ஆனால் அது சுயநனவை நிறுத்துவது அல்ல. நாம் உயிரினங்களாக மாறியவுடன், உணர்வு எப்போதும் என்றென்றும் தொடர்கிறது. பின்னர் யோவான் அதை இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறுகிறார்:

ஜீவபுஸ்தகத்திலே எழுதப்பட்டவனாகக் காணப்படாதவனெவனோ அவன் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டான்.

வெளிப்படுத்துதல் 20:15

கணக்கு ஒப்புவிக்க நிர்பந்திக்கப்படுதல்

இந்த பகுதியிலிருந்து சில முக்கியமான உண்மைகளை நாம் கவனிக்க வேண்டும். முதலாவதாக, உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகும், இந்த நபர்கள் இன்னும் "மரித்தவர்கள்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். யோவான் கூறுகிறார், "மரித்தவர்களாகிய சிறியோரும் பெரியோரும் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கக் கண்டேன்."

அவர்களின் உடல்கள் அவர்களுக்கு மீண்டும் அளிக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் இன்னும் மரித்திருந்தனர். அக்கிரமங்களிலும் பாவங்களிலும் மரித்திருந்தார்கள்; தேவனுடைய ஜீவனிலிருந்து அந்நியராக்கப்பட்டு துண்டிக்கப்பட்டவர்கள்; அவர்கள் தங்கள் சரீரத்தில் செய்தவற்றிற்கு நியாயத்தீர்ப்பைப் பெறுவதற்காக அவர்களுடைய சரீரங்களில் உயிர்த்தெழுந்தார்கள்.

இரண்டாவதாக, நாம் ஒவ்வொருவரும் இதுவரை செய்த அனைத்தையும் பற்றிய உலகளாவிய பதிவுகள் உள்ளன. அனைத்தும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. உலகளாவிய கணக்கொப்புவித்தல் இருக்கும், ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் செய்தவற்றிற்கு பதிலளிக்க வேண்டும்.

கணக்கு ஒப்புவித்தல் என்ற வார்த்தை நவீன கலாச்சாரத்தின் காதுகளில் மிகவும் விரும்பத்தகாதது. இன்று பலவிதமான மதங்கள் மற்றும் தத்துவங்கள் உள்ளன, அவற்றின் மிக உயர்ந்த குறிக்கோள் என்னவென்றால், மனிதன் தன்னைத் தவிர வேறு யாருக்கும் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியதில்லை என்பதை

அறிவிப்பதாகும். நான் உங்களுக்கு ஒரு அறிவிப்பை வழங்க விரும்புகிறேன், அது பொய்! மனிதன் தன் சிருஷ்டிகருக்கு கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும். அவர் ஒரு நாள் அவனுடைய நியாயாதிபதியாக இருப்பார். நாம் அனைவரும் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்கள்.

இறுதியாக, இந்த நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்க ஒரே ஒரு வழி உள்ளது: ஜீவ புத்தகத்தின் மூலம். ஜீவ புத்தகத்தில் பெயர் எழுதப்படாத அனைவரும் அக்கினிக் கடலில் தள்ளப்பட்டனர்.

இப்போது யார், அல்லது எப்படிப்பட்ட நபருடைய பெயர் ஜீவபுத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது? வெளிப்படுத்துதல் 21:7ல், ஜீவபுத்தகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிற நபரின் வகையை யோவான் விவரிக்கிறார். இயேசு கூறுகிறார்:

‘‘ஜெயங்கொள்ளுகிறவன் எல்லாவற்றையும் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவான்; நான் அவன் தேவனாயிருப்பேன், அவன் என் குமாரனாயிருப்பான்.’

முதன்மையான தேவை ஜெயங்கொள்ள வேண்டும்; பாவத்தினாலும், உலகத்தினாலும், அவபக்தியினாலும், சாத்தானாலும் தோற்கடிக்கப்படக்கூடாது. ‘‘ஜெயங்கொள்ளுகிறவன் எல்லாவற்றையும் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவான்; நான் அவன் தேவனாயிருப்பேன், அவன் என் குமாரனாயிருப்பான்.’’

யோவான் தனது முதல் நிருபத்தில் ஜெயங்கொள்ளுவதை வரையறுக்கிறார்:

தேவனால் பிறப்பதெல்லாம் உலகத்தை ஜெயிக்கும்; நம்முடைய விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயம். இயேசுவானவர் தேவனுடைய குமாரனென்று விசுவாசிக்கிறவனேயன்றி உலகத்தை ஜெயிக்கிறவன் யார்?

1 யோவான் 5:4–5

விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனிடமிருந்து பிறக்க வேண்டும் என்பதே தேவையானது. நாம் எதை நம்ப வேண்டும்? இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்பதை. இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசித்து, அந்த விசுவாசத்தின் மூலம் மீண்டும் பிறந்தவர், உலகத்தை ஜெயிக்கும் விசுவாசத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். அந்த ஜெயிக்கும் விசுவாசம் அவனை எல்லாவற்றையும் சுதந்தரிக்க செய்யும். தேவன் அவனுடைய தேவனாக இருப்பார், அவன் தேவனுடைய குமாரனாய் இருப்பான்.

வெளி. 21:8இல் இதற்கு இன்னொரு வகையான கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது. அங்கு யோவான் அக்கினிக் கடலில் எறியப்படும் நபரை விவரிக்கிறார்:

‘‘பயப்படுகிறவர்களும், அவிசுவாசிகளும், அருவருப்பானவர்களும், கொலைபாதகரும், விபசாரக்காரரும், சூனியக்காரரும், விக்கிரகாராதனைக்காரரும், பொய்யர் அனைவரும் இரண்டாம் மரணமாகிய அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலிலே பங்கடைவார்கள் என்றார்.’’

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:8

ஒழுக்கக்கேடானவர்களும் கொலைகாரர்களும் சூனியக்காரர்களும் பொய்யர்களும் அக்கினி கடலில் இருப்பார்கள் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வது எளிது. ஆனால் பட்டியலில் முதல் இரு பிரிவினர் பயப்படுகிறவர்களும், அவிசுவாசிகளும் என்பதை நீங்கள் கவனிப்பீர்களா? இழந்து போனவர்களில் முதல் இரண்டு பிரிவுகள் இவர்கள் தான்.

இறையியல் இல்லாமல் ஒருவர் பரலோகத்திற்கு செல்ல முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் தைரியம் இல்லாமல் ஒருவன் பரலோகத்திற்கு வருவாரா என்பது எனக்கு சந்தேகம். விசுவாசிக்காத உலகத்தின் மத்தியில், இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசிப்பதற்கும் அவருக்கு உண்மையாக இருப்பதற்கும் தைரியம் தேவை.

மாபெரும் பிரிவு

நான் ஒருமுறை கொலராடோ மாநிலத்தில் உள்ள ராக்கி மலைகளுக்குச் சென்றிருந்தேன். நாங்கள் நின்ற இடத்திலிருந்து சற்று மேற்கே உள்ள இடத்தை யாரோ ஒருவர் சுட்டி காண்பித்து, ''அந்த மேடு அமெரிக்கா கண்டத்தின் நீர்நிலை. ஒருபுறம் பெய்யும் மழை பசிபிக் பெருங்கடலில் பாய்கிறது, மறுபுறம் பெய்யும் மழை இறுதியில் மெக்சிகோ வளைகுடாவில் பாய்கிறது'' என்று கூறினார்.

இரண்டு மழைத்துளிகள் விழும் இடத்திற்கு இடையில் சில அங்குலங்கள் தூரம் மட்டுமே

இருக்கக்கூடும் என்றாலும், அவற்றின் இறுதி விதி ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தொலைவில் இருப்பதை நான் உணர்ந்தேன். அதை என் மனதில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது, இயேசு மனித ஆத்துமாக்களின் நீர்நிலை என்று எனக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன். இயேசுவின் எந்தப் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்பதன் மூலம் நித்தியத்தில் ஒருவரின் விதி தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

கணவன் மனைவி, பெற்றோர் மற்றும் பிள்ளை, அல்லது சகோதரன் மற்றும் சகோதரி — இரண்டு ஆத்துமாக்கள் நெருக்கமாக இருக்க முடியும், ஆனால் ஒருவர் இயேசுவின் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறார், அவரைப் பெற்று அவரை நம்புகிறார். மற்றவர் மறுபுறம், நம்பாமல், பெறாமல் இருக்கிறார்.

இந்த வாழ்க்கையில் அவர்கள் மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தாலும், அவர்களின் இறுதி விதி அளவிட முடியாத அளவிற்கு தூரத்தால் பிரிந்திருக்கிறது. ஒன்று பரலோகத்தின் நித்திய மகிமையில் முடிவடையும், மற்றொன்று அவிசுவாசிகளுக்கு விதியாய் இருக்கும் அக்கினி கடலாகிய நித்திய நியாயத்தீர்ப்பில் முடிவடையும்.

ராக்கி மலைகளில் இரண்டு மழைத்துளிகள் விழும் இடத்தில் சில அங்குலங்களின் சிறிய வித்தியாசம் அவற்றின் இறுதி இலக்கை தீர்மானிக்கிறது. உங்களுக்கும் எனக்கும் அப்படித்தான். இந்த வாழ்க்கையில் ஒரு சிறிய வித்தியாசம் — இயேசுவின் ஒரு பக்கம் அல்லது மறு பக்கம் — நமது நித்திய விதியை தீர்மானிக்கும்.

எனவே, நான்கு முக்கிய நியாயத்தீர்ப்புகள் ஆவன:

1. *கிறிஸ்துவின் நியாயாசனம், விசுவாசிகளின் நியாயத்தீர்ப்பு மட்டுமே.*
2. *மகா உபத்திரவ காலத்தில் இஸ்ரேலின் நியாயத்தீர்ப்பு.*
3. *ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் தொடக்கத்தில் கிறிஸ்துவின் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக மற்ற அனைத்து தேசங்களின் நியாயத்தீர்ப்பு.*
4. *பெரிய வெள்ளை சிங்காசனத்திற்கு முன் மீதமுள்ள மரித்த அனைவரின் இறுதி நியாயத்தீர்ப்பு.*

நான் ஆயத்தமா?

நான் புரிந்து கொண்டபடி இவைகளே தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கொள்கைகள் ஆகும். இப்போது உங்களை நீங்களே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும், "தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பை எதிர்கொள்ள நான் ஆயத்தமா? நான் அவர் முன் நிற்கும்போது வெட்கப்படாமல் இருக்கும் விதத்தில் வாழ்க்கை வாழ்கிறேனா?"

இந்த புத்தகத்தை நீங்கள் வாசித்து முடித்தபடியால், இந்த ஜெபத்தை நான் முன் வைக்கிறேன், விரும்பினால் இதை உங்களுக்காக நீங்கள் ஜெபித்துக் கொள்ளுங்கள்:

சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனே, உமது வார்த்தை எனக்கு மிகவும் தெளிவாக உள்ளது. வேதத்திலிருந்து நேரடியாக எடுக்கப்பட்ட இந்த வார்த்தைகள் என் இதயத்தில் ஆழமாக பதிய வேண்டும். மேலும், அவை என் சொந்த வாழ்க்கையை நான் தீவிரமாக ஆராய என்னைத் தூண்டட்டும்.

குறிப்பாக, ஒரு தாலந்து நபராக நான் எனக்காக ஜெபிக்கிறேன். ஆண்டவரே, அந்தத் தாலந்தை நான் மண்ணில் மறைக்க அனுமதிக்காதீர். நீர் வரும் போது நான் உம் முன் வெட்கப்படாமல் இருக்க வங்கியாளர்களிடம் அதை முதலீடு செய்ய எனக்கு உதவி செய்யும்.

கர்த்தராகிய இயேசுவே, நீர் சீக்கிரமாக வருகிறீர், என்று எங்களிடம் பலமுறை பேசி இருக்கிறீர். உமது வருகைக்கு நாங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று பலமுறை எச்சரித்துள்ளீர்.

உம்முடைய கிருபையினால், உம்முடைய வருகைக்கு ஆயத்தமாவதற்கும், இயேசுவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நிற்கவும், சரீரத்தில் நான் செய்த காரியங்களுக்குப் பதில் சொல்லவும் ஆயத்தமாய் இருப்பதற்கு நீர் எனக்கு கிருபை

அருளும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஆண்டவரே, நான் இரக்கத்திற்காக ஜெபிக்கிறேன், உம்முடைய பெயரில் — இயேசுவின் நாமத்தில்.

ஆமென்.

எழுத்தாளரைப் பற்றி

டெரிக் பிரின்ஸ் (1915–2003) பிரிட்டிஷ் பெற்றோருக்கு இந்தியாவில் பிறந்தார். இங்கிலாந்தின் ஈட்டன் கல்லூரி மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கிரேக்கம் மற்றும் லத்தீன் மொழி அறிஞராகப் படித்த அவர், கிங்ஸ் கல்லூரியில் பண்டைய மற்றும் நவீன தத்துவத்தில் பெல்லோஷிப்பைப் பெற்றார். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஜெருசலேமில் உள்ள எபிரேய பல்கலைக்கழகத்தில் எபிரேய மற்றும் அராமிய மொழிகளை உள்ளிட்ட பல நவீன மொழிகளைக் கற்றார்.

இரண்டாம் உலகப் போரில் பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் பணியாற்றிய போது, அவர் வேதத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார் மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவுடன் ஒரு வாழ்க்கையை மாற்றும் அனுபவத்தைப் பெற்றார். இந்த சந்திப்பில் இருந்து அவர் இரண்டு முடிவுகளுக்கு வந்தார்: முதலில், இயேசு கிறிஸ்து உயிருடன் இருக்கிறார்; இரண்டாவதாக, பைபிள் ஒரு உண்மையான, பொருத்தமான, தற்காலத்திற்கு ஏற்ற புத்தகம். இந்த முடிவுகள் அவருடைய வாழ்க்கையின் முழு போக்கையும் மாற்றியது, பின்னர் அவர் பைபிளைப் படிப்பதிலும் கற்பிப்பதிலும் தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

பைபிளையும் அதன் போதனைகளையும் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் விளக்கும் டெரிக்கின் முக்கிய வரம், மில்லியன் கணக்கான உயிர்களில் நம்பிக்கையின் அடித்தளத்தை உருவாக்க உதவியது. அவரது சபை பிரிவு சார்பற்ற, பிரிவினைவாதம் இல்லாத அணுகுமுறை அவரது போதனையை அனைத்து இன மற்றும் மத பின்னணியிலிருந்தும் மக்களுக்குச் சமமாக பொருத்தமானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் ஆக்கியுள்ளது.

அவர் 80க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள், 600 ஆடியோ மற்றும் 110 வீடியோ போதனைகளின் ஆசிரியர் ஆவார், அவற்றில் பல, 100க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவரது தினசரி வானொலி ஒலிபரப்பு அரபி, சீன (அமோய், கான்டோனீஸ், மாண்டரின், ஷாங்காயீஸ், ஸ்வாடோ), குரோஷியன், ஜெர்மன், மலகாஸி, மங்கோலியன், ரஷ்யன், சமோவான், ஸ்பானிஷ், பஹாசா இந்தோனேசிய மற்றும் டோங்கன் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. வானொலி நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து உலகம் முழுவதும் பலரைச் சென்றடைகிறது.

டெரிக் பிரின்ஸ் மினிஸ்ட்ரீஸ் அவரது போதனைகளுடன் 140க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் உள்ள விசுவாசிகளை சென்றடைவதைத் தொடர்கிறது, ‘இயேசு திரும்பும் வரை’ தொடர வேண்டும் என்ற ஆணையை நிறைவேற்றுகிறது. ஆஸ்திரேலியா, கனடா, சீனா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, இந்தியா, இந்தோனேஷியா, மலேசியா, மியான்மர், நேபாளம், நெதர்லாந்து, நியூசிலாந்து, நார்வே, பாகிஸ்தான், ரஷ்யா, தென்னாப்பிரிக்கா, சுவிட்சர்லாந்து, யுனைடெட் கிங்டம், அமெரிக்கா மற்றும் பசிபிக் தீவுகள் ஆகிய நாடுகளில் உள்ள முதன்மைப் பணிகள் உட்பட, உலகெங்கிலும் உள்ள 30க்கும் மேற்பட்ட டெரிக் பிரின்ஸ் அலுவலகங்கள் மூலம் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது. இவை மற்றும் பிற உலகளாவிய இருப்பிடங்களைப் பற்றிய தற்போதைய தகவலுக்கு,

இங்கு செல்க:www.derekprince.com

உங்கள் ஜெப விண்ணப்பங்கள் அனுப்ப, புத்தகங்கள் வாங்க மற்றும் இதர காரியங்களுக்கு நீங்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

For orders, prayer requests & other enquiries please contact :

DERAK PRINCE MINISTRIES - INDIA
C/o DPM EXIM
A-40, Anna Nagar Main Road,
Sivapragasam Salai, Tennur,
Trichy - 620 017, Tamil Nadu, India.
E-mail: admin@derekprince.in
Phone : 00-91-98430 55414 / 95855 38201

உங்கள் காணிக்கைகளையும், நன்கொடைகளையும் மேலிருக்கும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

You can also send your offerings and contributions towards this ministry to the above address.

Visit our WEBSITE:
www.derekprince.com/ta